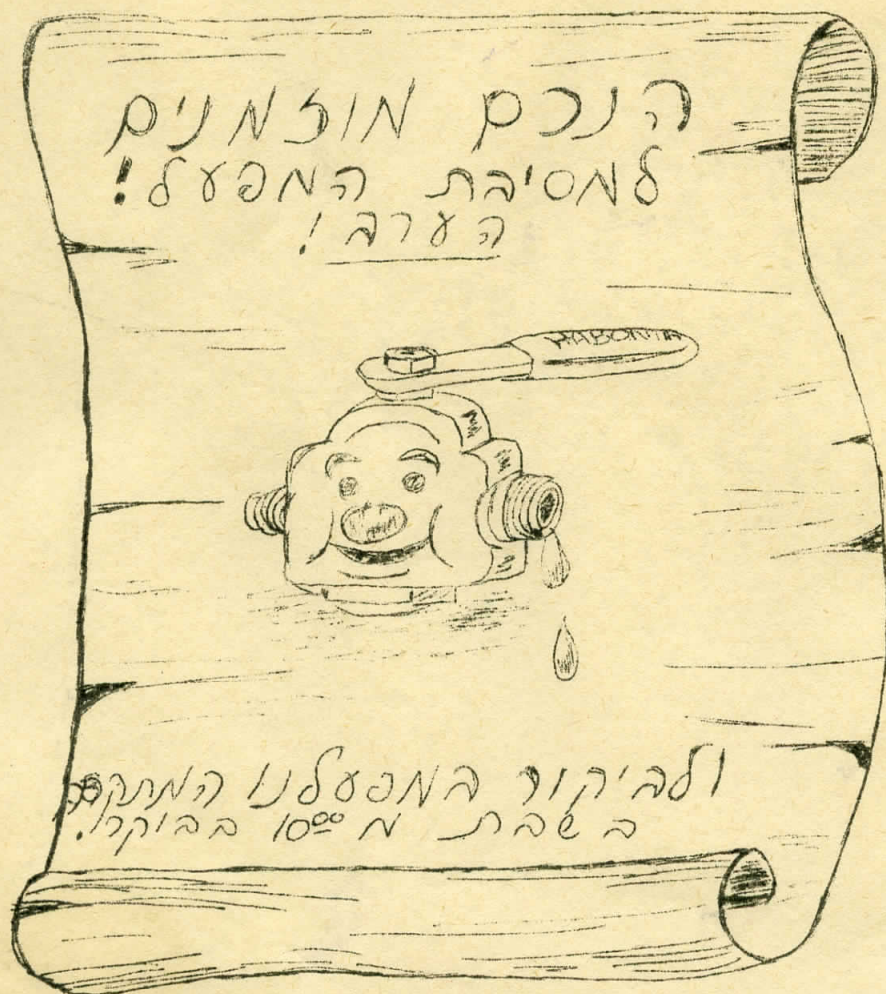

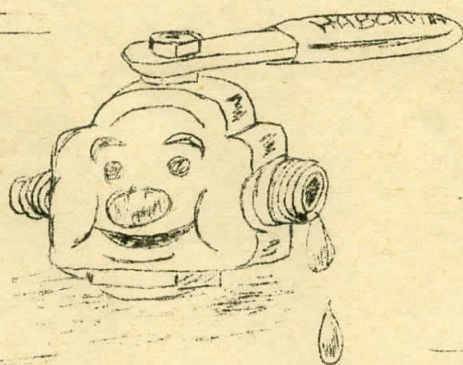
דברי הכפר

30 שנה לחופעל
הבונים

הנכם מוזמנים
למסיבת המפעל!
הערבה!

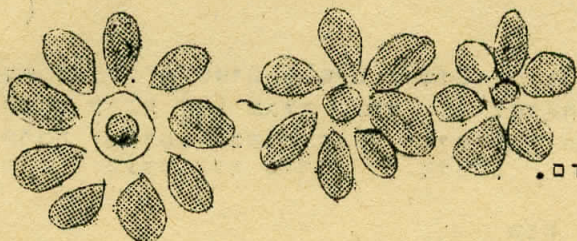
ואלה יקור המפעל המתקן
השבת מ 10:00 בבוקר.

מס' 652

15.2.80

כ"ח שבט תש"מ

כפר הנושא

- כיום שיש בערב - לא היה כלום.
מחכים לרכז תרבות חדש.
- לעומת זאת במוצ'ש היה סרט שנראה כאילו הוכן ע'י אלק, הנרי בן יהודה ומוסי
לכבוד החתונה של מישור.
- באסיפה האחרונה התעלינו מעל שגרת היום-יום ודנו בנושא החשוב של יתר דמוקרטיזציה
בתנועה שלנו. נקוו שהבולדוזרים היושבים ב"דובנוב 10" לא יחניקו שאיפה זו
שלנו.
- נגיף מסחורי משתולל בקבוץ בימים אלה. החללים, בדרך כלל פעוסים, חולים בדלקת
ראות. כמה מהזאטוטים כבר הכירו את בית החולים דרך חדר המיון. נאחל לכולם
החלמה מהירה.
- החלמה מהירה, כנ'ל לסטיבי שהיתה לו תאונה. לא זה לא היה במשחק ראגבי, הוא פשוט
נסע על אפנים ולפתע ניתק הגלגל הקדמי של אפניו. התוצאה: שבר בכתף. חוץ מזה -
הלל בסדר!
- נבחרת המוסיקה של ילדינו נפגשה עם גבירת צפת הצעירה לקונצרט עוסא משותף,
שנערך במועדון חברת הילדים. המורה, אריה חסיד, הבטיח לקהל המגוון שנהנה
מההופעה, לארגן מפגשים נוספים מסוג זה.
- זהירות בונים כאן! פעוסון נרקיס עובר שפוף לקראת אכלוסו בתינוקות ממין זכר.
יש אומרים שבקרוב נעטרך לייבא כמה תינוקות מן המין היפה. חוץ מנוגה ליפשיץ
לא נולדה אצלנו אף בת במשך השנה וחצי האחרונות.
ועוד בבניה. ילדי גן רימון יכולים כבר להתרחץ סוף סוף. יש להם עכשיו חרסינה
במקלחת שעברה שיפוץ.
- כיום ראשון בצהרים ארחנן אוטובוס מלא בעובדי השגרירות האמריקאית. להפתעתנו
היו רובם דוברי עברית רהושה. כלומר - ישראלים.
- כמו כן ארחנו כאן (לא באותה עת) 60 גננות מרחבי הגליל שהצליחו כולן להדחק
בגן שקד ולקיים דיון על "פורים בגן".
- וביום אחר, בשעה אחרת - התארחו כאן מדריכי כתות י'ב לדיון על כנס י'ב. נקווה
שבשקבות ענס המדריכים יצאו גם החניכים לכנס.

(ממשך מעמוד 1.)

- הכלניות פורחות בשפע, הדשאים מלאים כתמים ורודים לבנים סגולים ואדומים, וזה מביא אותנו לספור הבא: עינת (4) מגלה שמחה רבה למראה הכלניות: "טוב שיש הרבה כלניות כי אז יהיו מהם הרבה זרעים, ובשנה הבאה יהיו לנו הרבה כלניות", ואחרי הרהור נססף היא אומרת: "בעצם, זה סידור די טוב".

שבת שלום

רחג מפעל שמח

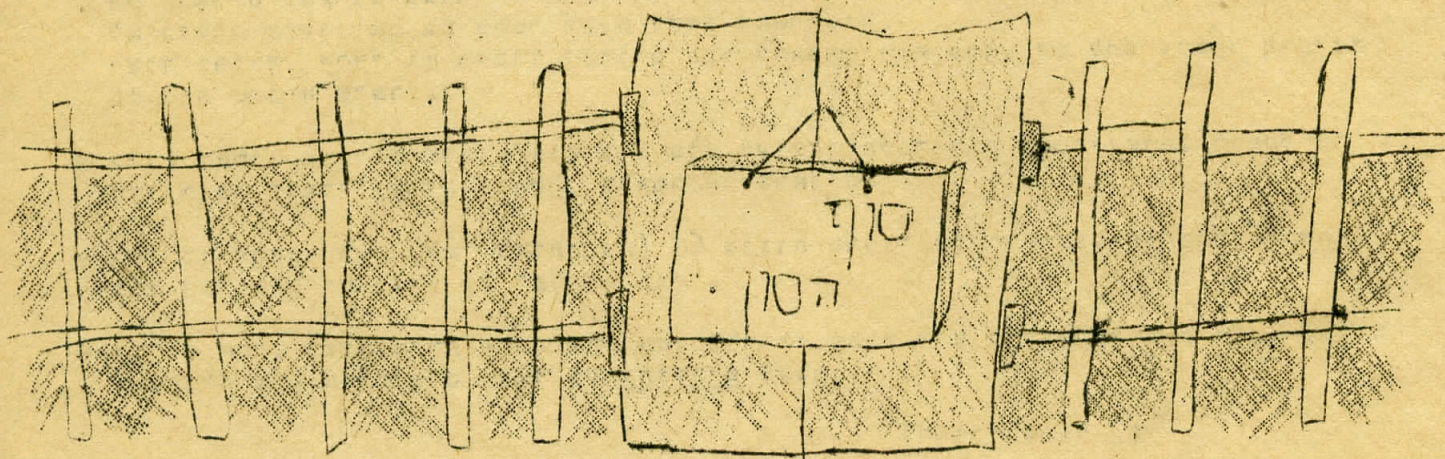
ממשפחת וולפין

קטע שנשמט מדו"ח על הצאן מלפני שבוע:

הנושא הרגיש הכאוב והחשוב ביותר הוא הצמיחה של הצאן. הדבר תלוי בעיקר בכך שנגדיל את שטחי המרעה שלנו. כרגע שטחים שלנו נמצאים בידי "זולו" מאלמגור. אינו מכיר את סבך הבעיה שקשורה לכל מיני גורמים, אבל ג'רמי ביקש שאני אזכיר באופן בלתי פורמלי את הנושא והוא מבקש שמי שחושב שהוא יכול לעזור, שיתגייס ויזיז משהו.

יש עוד שלושה נושאים שבהם ג'רמי מבקש את שתוף הפעולה של כולנו. הראשון הוא שיש לשמור ששערים סגורים ישארו באותו מצב ומדובר בעיקר באצנים, מטיילים, זוגות רומנטיים, פלחים וגונבי טרקטורים (שלא יוסיפו פשע על חטא). דבר שני לכל אותם נהגים שכל כך ממחרים להכנס או לצאת מן המשק, אתם מחבקים להזדיין בסבלנות ולגלות הבנה במקרה שער עובר. הוקה שאתם מרווחים עלולה להזיק מאד לכבשים (הפלות פצעים וכו'), גם לבעל הרכב ומכוניתו אם הוא יחטוף אבן בחלוננו...

עודד.

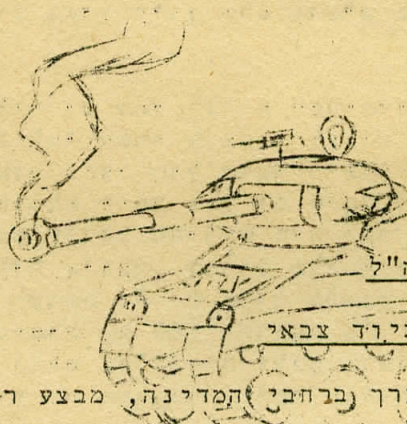
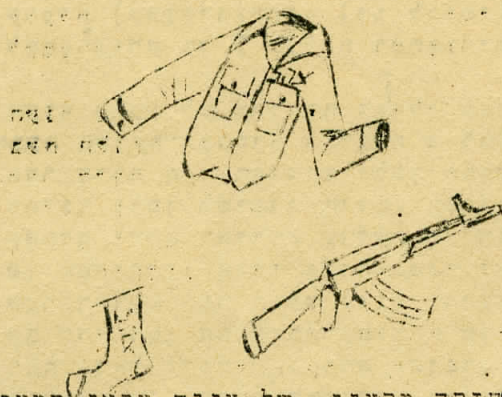
משלחן המערכת

השבוע שברתם את הבורסה!! מדפיסים את החמר במשך יומיים כשביהם השני אנו משתמשים בשני מכוניות כתיבה. האם משהו קרה בכפר, או שמא זאת תופעה חולפת? מכל מקום אנו מבקשים מחברים שיכניסו מאמרים ל"דברי-הכפר" מוקדם בתחילת השבוע עד כמה שניתן. בקשה נוספת, אנא מסרו כתבות בכתב קריא. המדפיסה איננה מפענחת כתבי סתר!

כעת נותר לי רק להרים את הרגלים על השלחן, לעשן סיגר דמיוני ולהרדם לקול תקחוק מכונית הכתיבה.

להת'

ד. אלמן.

הודעה מטעם צה"ל

הנדון: החזרת ציוד צבאי

בימים אלה, נערך ברחבי המדינה, מבצע רחב היקף להחזרת מרצון, של ציוד צבאי המצוי ברשות האזרחים. מצאנו לנכון לפנות אל כל חברי התנועה הקיבוצית, ולעודדם להשתלב במבצע ולהחזיר את הציוד המצוי בידיהם שלא כחוק.

הציוד הנזכר כולל רכוש צה"ל וחשיבותו רבה, הן מבחינה תקציבית והן מבחינה כונונית ישירה. אנו מבקשים להדגיש בכאן גם את ההיבט המוסרי וביחוד את המשמעות של אחזקת הציוד כעבירה חוקית, ולהסב את תשומת הלב של החברים לפעולה הגוברת של שלטונות הצבא. והמדינה כנגד מחזיקי ציוד צבאי שלא כחוק. אנו מבקשים מכם לפרסם תוכן פניה זו על לוח המודעות, ולארגן את החזרת הציוד ביישוב, אם דרך המזכירות, מפקדי צבא, או בכל דרך אחרת.

המבצע אמור להסתיים באמצע פברואר, שנה זו - והזמן דוחק.

בברכה
ועדת בשחון
בין קיבוצית

להשכלה כללית - למי שאולי שכח יש לכפר הנשיא ענף מדגה. או במילים אחרות, ממצב של ענף בו עבדו כל ה"גברים" של המשק, ענף שהיה משאת נפשו של כל מי שהעריך את עצמו, ענף שספורי אלף לילה ולילה על ארוחות שחיתות בק"ש, ונסיעות לאילת נרקמו אודותיו, עד מצב היום של ענף של חבר אחד, "שקט" וצנוע, עם עוֹרֵים לעת מצוא. ואולי כמה שכתבתי עד כאן טמון העיקר עליו עוד אכתוב בהמשך.

אילן שהועיל לספר לי בקיצור נמרץ על הענף, הצליח באמת לצמצם את הסיפורים שלו ולכן ישבנו רק שתיים. חוץ התייחסות על קצה המזלג להסטוריה, טופוגרפיה, כלכלה, פסיכולוגיה וכו' של הבריכות.

הספור הוא כזה, זהו ענף ללא עונות חוץ מחלוקה בין חורף וקיץ. כיון שבחורף הדגים אינם גדלים כמעט וישנה כמובן האטה. אנתנו משווקים קריפיונים (גדול עיקרי) קרפית (לתעשיה) כסיף (דג לוואי) ומושטים רק בקיץ כיון שהם עושים ברוגז מתחת לטמפרטורה של 7 מעלות ומתפגרים.

הענף כרגע לא מרוויח ואולי מפסיד ובקשר לזה יש שתע בעיות הסטוריות. הראשונה היא **שבעה חלוקות** המכסות הארצית ב-1965 קבלנו רק לפי השטח שמצפון לכביש כיון שהבריכות הדרומיות היו בחידוש ולכן המכסה נמוכה כמעט בחצי מול כושר היצור שלנו וזה דבר שאינו ניתן לשימוי היום. הסיבה השניה והחשובה יותר וזו גם סיבה שגוררת מעגל קסמים והיא החידוש שנעשה בבריכות לפני כמה שנים. החידוש היה יקר ביותר, פי כמה מן המתוכנן. אחוז גבוה ממנו (לפי אילן) היה מיותר, וגרוע מכל הוא לא נעשה כמו שצריך ולא שפר כמעט כלום. היצור לא עלה, לעומת זה יש צורך בהרבה ימי עבודה, אוכל רב מדי וכן ההפחתות כלוצאה מריבית אסטרנומית (80%) בתרומה ב', הן ענקיות. ופה כדאי להזכיר נקודה חשובה. את הריבית נשלם בכל מקרה ולכן כדאיות הענף תמדד בתרומה א' כלומר האם הוא מרוויח מעבר להוצאות השקטפות, ימי עבודה וריבית על ההשקעות הבסיסיות.

בנוסף לכל אלה הענף הוזנח בעבר מבחינה תחזוקתית; עודף ימי עבודה, חוסר הקפדה על מעקב של נתונים שוטפים. בכל זאת יש אפשרות לשינוי ואילן כנראה יכניס מספר חידושים מהפכניים:

א. צמצום העבודה רק לבריכות הצפוניות בעוד שגורל הבריכות הדרומיות יוכרע ע"י ועדת משק (גדי כבר חוכח ידיו בהנאה). זה יביא לירידה דרסטית בימי עבודה ואוכל ובעקבות זה ירידה בתוצאות כמובן.

ב. וזה דבר שנובע מן הראשון, האכלוס בבריכות לגדול יעלה מ 200 דג לדונם ל-300-400 דג לדונם. כדי שזה יתאפשר יוכנסו צנורות קבועים של מיט שיזרימו מים טריים (כאשר צריך) ויוסיפו אספקת חמצן. ודבר שני וחשוב זו הכוונה להכניס מאביסים חשמליים (משהו דומה ללול) שיביאו לפזור משופר של האוכל ופיקוח על הכמויות.

(המשך בעמוד 5)

(המשך מעמוד 4)

קצת נוסטלגיה נשפכה בזמן הראיון (והרטיבה את המפה). מסתבר שהפריגיון 65 עובד בענף משנת 1962 אך יוחלף בקרוב ע"י ה-185, והמעלית שאורי שובל בנה לפני שנים רבות והיא "הזקנה" בגליל מתפקדת עד היום מצויין ובלי שום תקלה!!!!

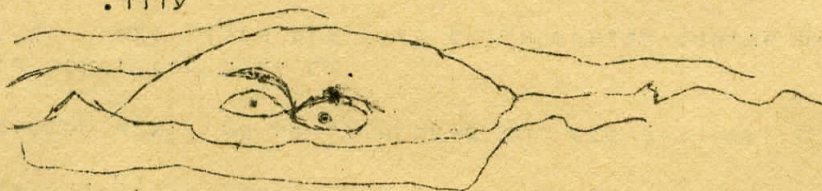
הצוות הוא בעיה בפני עצמה. בימים רגילים מספיק חבר אחד אלא שחייב שיתיה מחליף מיומן לזמנים כמו מילואים או חופש (גם זה מגיע לפעמים, לא?) וכן חייבים להיות לפחות 2 חבר'ה שיודעים לדוג ואפשר לקבלם פעם בשבוע (מקסימום). אין יחס רציני, מטעם מוסדות בנושא זה ואין התחשבות מצד שאר הענפים. שנאמר בבריכות "ענף לענף קטפיש".

בשנה שעברה הענף התבסס על נוער. רמי, עופר, נדב, מרדכי, גדעון ויובל. המסתכל ברשימה יוכח שחלק מן הציפורים פרחו מן הקן והשאר עסוק את הפוס. המצב הגיע בעבר לאבסורדים. הוטלה על חבר'ה מחוסר ברירה אחריות שגדולה עליהם בשני מספרים וכמובן הם נשתקו ולא רוצים לחזור. למשל נדב שמש תקופה מסוימת כראש ענף ונהל בעצמן את הבזנס כולל דייג...

המשק כי לבריכות עוד אויבים למשל הפליקנים שנוחתים בשורה על בריכה מבריחים במכות כנפיים את הדגים לפניה. ושם פותחים ב"חפלה" נוראית שיכולה לעלות בנזק של 5-6 טון דגים. מי שלא יכול לעלות זה הפליקן שמרוב דגים בקושי ממריא... נגד צרה זו מותחים חוטים לרוחב הבריכה וזה מונע מהם לנחות ולהתקדם בשורה.

ולסכום, בן שיחל הביע אופטימיות ומניח שתוך 3 שנים נראה תוצאות חיוביות.

עודד.

תודה

בטי ומיכאל דוארי שולחים תודות מעומק לב לכל החברים אשר זכרו וברכו אותם ליום השנה השלושים לנשואיהם. דרישת שלום חמה לכלם.

יש כתובת חדשה אצל רות ר. ובתשבע.

לכב'

כבוד הנשיא משה הכלבי
האגוד הבינלאומי לעליונות
ההולכים על ארבע.

כבוד הנשיא,

בזה הננו מגישים את הדו"ח החדשי על המתרחש בכפרנו הקטן, למרות שאנו חבורת הכלבים הנמצאת רחוק ממרכז סואן כלשהו, בדרכנו אנו, אנו תורמים לקדום המהפכה הכלבית והמלחמה הפסיכולוגית נגד היצור המצחיק הנקרא בן-אדם. נתן להם לקבע חוקים, חקנים והחלטות בענייני כלבים ואנו נשים אותם ללעג. ובכן, מה עושים להשגת מטרתנו.
א. מקלקלים את מנוחת השבת ע"י נביחות יללות החל משעות המוקדמות של הבקר, משלוש בבקר בערך וממשיכים דרך מנוחת הצהריים.

ב. ממשיכים לרבוץ לפני חדר האוכל ולהכנס בו בכל שעות היום ולגרום למריבות בין יצורי המין האנושי.

ג. בגבוי בעלינו, מפריעים בכל ארוע חברתי ע"י עליה לבמה, נביחות באמצע מופע, גרימת צחוק בעתוי לא הולם וכן הלאה.

ד. מפחידים מבוגרים וילדים, לפעמים מעיזים אנו גם לנשוך ואם הזמן לא מתאים לכך פשוט עומדים במקומות אסטרטגיים ולא נותנים לעבור.

ה. משתינים בכל מקום ועל כל חפץ אפשרי וגם יותר מזה.

ו. לצערנו אצל בני אדם העונה היא משום מה לא מתאימה לפתיחת הברייכה אבל לזה אנו מתכננים ומתכווננים במרץ רב.

ז. גורמים נזק לעדר הצאן. אם הם לא אוכלים בשר כבש למה שאנו נסבל.

בקשר לצו הגדלת אכלוסיתנו, שהטלת עלינו - איך בעיה. אנו קולטים בקצב פי שתיים מחר מזה של אנשי המקום, לעוד ידינו נטויות. כל עוד גור כלב יביט בעיניים עצובות, (מבט ראות של בני אדם כמובן, הם פשוט לא יודעים וקשה להם להבין שאנו לא בני אדם) אז איך דאגה, נלך ונרחיב את נוכחותנו כאן. אבל כמובן לא עד כדי קצוניות כי אז מי ישרת אותנו כל כך בנאמנות? מי יגן עלינו מפני הרוצים לחנוך אותנו (אילו חוצפה)? ומי יעזור לנו להפר כל תקן החלטה וחוק אם לא בעלינו אנו. על אלה עלינו לשמר ואת היתר - בבוא הזמן - אך לא נתבטא בכתב בנושא זה.

מקוים אנו, כבוד הנשיא, שהנך מרוצה כתמיד מפעולותינו הנרחבות. נדווח שוב בעוד כחודש ואין לי ספק שהתמונה הנ"ל לא תשתנה.

בברכת כלבים ובנביחות רמות.

סניף כפר הנשיא.

האגוד הבינלאומי לעליונות ההולכים על ארבע.

רחל אבידור.

אריק, "שלום עכשיו" ואני

לא אוכל לעבור בשתיקה על דבריו של אריק מלפני שבוע מתחת לכותרת "מחיר חופש הדיבור". לא זו בלבד שהמושג "חופש הדיבור" הוא זה שמאפיין, יותר מכל חבר אחר, חברה חפשיה ומתורבתת, ולכן לא הייתי מגיב לו המאמר היה מופיע בכתבי-עת מסוימים בארץ ובעולם, אלא דווקא שזה הדפיע בעלוננו ואני כנראה עוד מספיק נאיבי להאמין שישנם עקרונות בסיסיים שמקובלים על כלנו.

אנסה לחלק את תגובתי לשני מישורים, המישור הערכי והפילוסופי והמישור המעשי היומיומי; "בשטח" כפי שאומרים.

לי מובן שאין קיום נפרד לשני מישורים אלה, כי הראשון בלי השני הוא עקר, והשני בלי הראשון עוור הוא. חופש הדיבור הוא הסמל של דמוקרטיה ועבורי, דמוקרטיה היא הזכות האבסולוטית להביע בקרת על כל מוסדות החברה בה חיים, לחקור ולהרהר בקול רם, בעל-פה, בכתב ובכל אמצעי התקשורת. - ולהמשיך את המחשבה ההגיונית, זאת אומרת, שמוטל על המבקרים והמבוקרים בחברה דמוקרטית להקשיב אחד לשני, לשקול, להסביר, לענות, וביחד, להגיע למסקנה משותפת שתופסת עבור כל האכלוסיה.

כל דבר אחר הוא בניגוד לתהליך הדמוקרטי, אין על מה לדבר ביחס למעשי אלימות, חוקפנות וכיוצא ב.

בעיני, חופש הדיבור, על כל השלכותיו, הוא אינו זכות בלבד אלא גם חובה על התושבים ולכן, לאור הרמה שאליה הגיעו כל אמצעי התקשורת וצימצום המרחקים, הן פיזיים והן נפשיים שקיימים בין ארץ לארץ, חובה זו חלה על בן-אדם בכל מקום בו הוא נמצא, בארצו או מחוצה לה.

לפני שנגיע להיבטים המעשיים, המוחשיים של הנושא, אל לנו לשכוח, במיוחד לנו כיהודים, שכל כרסום, אפילו הקטן ביותר, בזכות האבסולוטית של קיום חופש הדיבור מביא, בסופו של דבר, להתמוטטות מוחלטת של המושג כולו. בודאי אין לי צורך להביא דוגמאות מדברי הימים, עבורינו כיהודים וכל עם אחר.

לעניינים בשטח: במאמרו, אריק מפליג למרחקים כאלה שכבר לא רואים את האופק. הוא נוגע בעניינים שונים שבעצם אינם קשורים לתוכן העקרי של דבריו, זאת אומרת "חופש הדיבור".

אין מחיר לחופש הדיבור אריק, כי מיד עם התחשבות על ה"מחיר", הערך נעלם. מדוע דווקא שנאה עצמית חילבת להיות יהודית? אמריקאים צעירים שהתנגדו למלחמת ויאטנאם והיו יכולים להבזע בקרת רק מתוך לארצם, האם הם סבלו משנאה עצמית "אמריקאית"? ואם כבר חייבים להשתמש במונחים קיצוניים, רגשיים, מדוע לא לקרוא לתופעה זו של מתאה משהו כגון "גאווה לאומית (יהודית, אמריקאית) ואנושית"? מדוע רק שונאי ישראל בחו"ל הם היחידים שנהנים מבקרת על ממשלת ישראל, אין בחו"ל אוהבי ישראל?

השונאים שם כבר מקבלים את כל המידע השלילי ממקורות אחרים בארץ ובעולם. אני דווקא מברך על כך שהופיע קבוצה מאורגנת של ציונים, ישראלים נאמנים, שנמקו את עמדתם והתנגדו להם לנעשה בארץ.

אין היינו נראים היום לו היינו תמיד חושבים, לפני מעשינו, על תגובת שונאינו?

האם משום קיומם של חוגים קיצוניים בחו"ל שמנצלים כל מעשה שלילי בארץ, בגלל זה עלינו לשחוק ולתת לחוגים קיצוניים, מקומיים, לנהל את תעמולתינו בחו"ל?

(המשך בעמ' 8.)

חוגים קיצוניים אלה אינם רק "מצפן" אלא גם "גוש אמונים" עם הרב משה לוינגר והמליציה של הרב כהנא. אני בהחלט אינני כולל תנועת "שלום עכשיו" בין החוגים הקיצוניים.

אנחנו כאילו פוסחים על, או יותר נכון שוכחים מה שקרה לנו בתדש מאי 1977. לא פחות ולא יותר, נכנסה לשלטון ממשלה שסמלה, ומסמלת עד היום, הניגוד המחלט של כל הערכים שהיו לנו יקרים, כישהאליים וכחברי קיבוץ. ממשלה שהביאה אותנו אל סף תרבון חברתי, מדיני, בין היתר. ממשלה של אפסים, ללא יוצא מן הכלל, כל אחד אפס יותר גדול מהשני. מותר לנו, כנראה, לצרות רק בבית, בחוץ אסור.

כאשר עמוס עוז חזר ממין שליחות בדרום אמריקה, הוא קבל מחמאות על זה שהוא דבר שם על ענייני תרבות בלבד וסרב להביע את דעתו על נושאים אחרים, כאילו הם לא שייכים לו!

אני חושב שהוא טעה טעות מצערת ביותר. חס וחלילה שבצורה איזושהי אצטרף לאלה שתומכים בדעה שהמטרה מצדיקה את האמצעים; אבל תפקידנו היום, יותר מכל תקופה אחרת, הוא כן להגיע לחוגים בחו"ל וכן להגיד להם כך "שידעו שיש ישראלים שלא מסכימים עם דברי ומעשי הממשלה, שיש עם ישראל אחר" - כמעט ואמרתי שזה תפקיד קדוש לעשות כך!

האם אסור לנו להגיד לעולם כולו שאנחנו, אלה שחושבים כך כמובן, רואים את פעולות הממשלה בגדה (פרוט המעשים נמצא אצל כל חבר) כאסון לאומי, כסרגדיה ושיש לנו הצעות משלנו להשגת השלום הנפסף?

מדובר היה במאמרו של אריק על התופעה של מספר קטן של צעירים שהודיעו על סירובם לשרת בגדה. אני מקווה שברור לחברים שאין לי צורך להסביר כאן איך אני מתיחס לצעד שכזה, אבל גם מסביב לנושא זה יש שטח נרחב להרהורים ושאלות מצפון.

אין כל אפשרות להפריד בין כל המעשים שנעשים על ידי ממשלת ישראל ואני חייב להגיד בפה מלא שלמרות הערותיו של אריק, אני, כחייל צעיר, הייתי עומד ומהסס ושוב מהסס כאשר הייתי מקבל הוראה להכנס ללב חבון בכדי לשמור על שני בחים - וגם עכשיו אינני יודע איך הייתי מתנהג... והכל קשור בחופש הדיבור כי בלי חופש זה, אין לנו זכות קיום. חשוב מהכל, אסור לנו להגיע למצב בו אפילו אחד מאתנו יפחד להשתמש בזכות זו.

משה בן-חיים.

ש ל ו ם ע כ ש י ם ה מ י ת ו ם ו ה ע ו ב ד ו ת

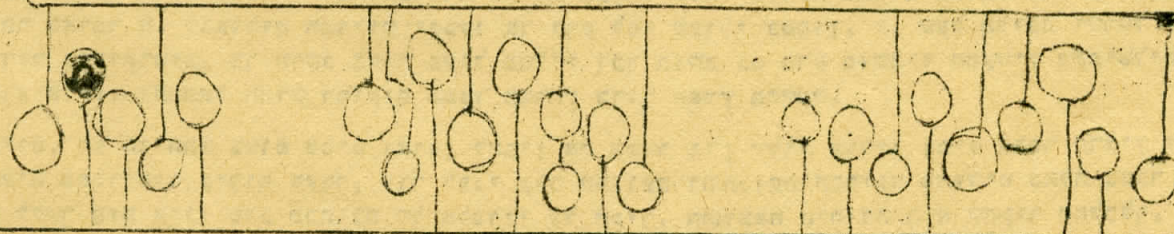
מאמרו של אריק מלפני שבוע (מחיר חופש הדיבור) על שלום עכשיו ותנועות השמאל, הוא תערובת של בורות וחוסר הבנה אלמנטרי של כל הנושא. אין זאת אלא; אריק חייב להכין יותר טוב את שיעורי הבית שלו בנושא הציונות ויהדות התפוצה. הציונות כרעיון ומעשה קובעת שמדינת ישראל הוקמה על מנת לשמש כביתם של כל יהודי הגולה באשר הם שם, כיהודים בגולה אשר אינם אזרחי ישראל אין להם אמנם הזכות לבחור ולקבוע מדיניות ואורחות חיים. אולם מכל הבחינות האחרות הרגשיות, המורשת המוסרית והכלכלית(!), הם חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל, וזאת היות ומדינת ישראל נמצאת בנפשו של כל יהודי באשר הוא שם והיא משמשת כביתם הרוחני. כל יהודי יודע שללא מדינת ישראל אין תקומה להם ולשאר יהודי העולם. זוהי המענה שלהם, הבסיס עליו הם עומדים.

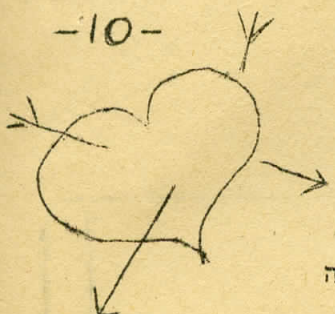
כאמור כל הנאמר אינו נותן להם את הזכות להתערב בהחלטות אופרטיביות או אחרות הנוגעות למדינה כמדינה, זה ברור. אולם זוהי זכותם המלאה ללא עוררין ואולי חובתם המוסרית להיות מעורים ככל האפשר בנעשה בארצנו.

אל לו לאריק, לשפוט מה וכמה יודעים יהודי צרפת, אל לו להיות האח הגדול המבקר והמסווג מה מותר ומה אסור להם לשמוע. הם אינם ילדים קטנים בגן. ואגב אם אינם יודעים האם אתה חושב שהשר נסים מפוגל להסביר להם ביתר אובייקטיביות על המתרחש כאן או אולי השגריר רוזן, שכבר הוכיח את דרך מחשבתו הקלוקלת ?

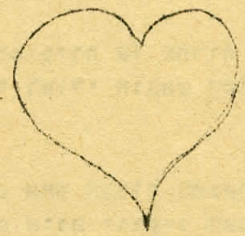
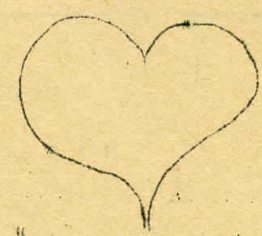
מטרת מטע המשלח של שלום עכשיו לאירופה, היתה בראש ובראשונה להסביר את מטרות התנועה, עצמה, וזאת בין השאר מאחר והתנועה ממילא מפורסמת וידועה ברחבי הציבור היהודי בתפוצות וטוב לשמוע וללמוד עליה ממקור ראשון במקום להיות ניזון מעמועות וחצאי אמיתות. וכי מה עושים פוליטיקאים מכל המפלגות ומה עושים כל מיני אישי ציבור ואנשי רוח בחו"ל אם לא "מוכרים" את עצמם לכל השומע. מה שימה יותר את עוכרי ישראל מאשר מנחם בגין בהיותו האופוזיציונר מס. 1, עשה מבלי משים יד אחת עם חזית הסרוב בהסבירו בהרצאות ומול מסכי הסלויזיה את התנגדותו החריפה להחלטת האו"ם 242 שהממשלה בזמנו סמכה עליה את ידה.

(המשך בעמ. 10.)

קו ל ש שו ו קו ל ש מ ח ה

אומרים לי שבסין נוהגים לתת לכל שנה שם - "שנת הכלב",
 "שנת הדרקון" וכו'. אני מציעה שלשנת תש"ם אצלנו, ייקרא
 "שנת הכלולות". ברגע כתיבת שורות אלו, מתוכננות עד תודת אוגוסט,
 בכפר הנשיא, חמשת החונות (ועוד שתיים שיחגגו מחוץ למסך). בטעה
 טובה ומוצלחת.

הדבר, כל עוד שהוא משמח, הכנים את ועדת החתונות ללחץ לא רגיל,
 והעלה הרהורים והסגות לגבי תקנון החתונות שלפני ניסינו לפעל
 בשנים האחרונות. אני בטוחה שכל הבעיות חופתרנה על הצד הטוב
 ולטביעות רצונם של כל הצדדים, כפי שקורה, תודה לאל, במסקנו
 במקרים כאלה. יחד עם זה מורגש שדרוש פסק זמן לאפשר לוועדה לשבת
 בראש צלול ובניחותא, כדי לעבור על התקנון הנוכחי, לבדוק, לתקן,
 לסנות ולהביא הצעה מחוקנת בפני האספה. במשך התקופה הזאת, נשמח
 לקבל הצעות מחברים כדוגמת ההצעה של נסע שהופיעה בדפי העלון לפני
 שבוע. אם כן, הועדה מוסרת שכל זוג שמודיע על כונתו לבא בברית
 הנשואין, יראה עצמו כפוף לתקנון החדש - ויהיה, אולי, שונה
 במקצת או בהרבה מן התקנון הנוכחי. מסובך? האמינו לי - פחות
 מסובך ממה שקורה עכשיו.

(המשך מעמ...9.) שלום עכשיו המיתוס והעובדות

אם יש משהו במשמח לבב אנוש עוכר ישראל, הרי זה בראש ובראשונה מסע ההכרזות, ההתנחלויות
 וההתייבבויות בלב האזור המאוכלס בגדה המערבית, מה שמעורר חוסר אמון, חוסר הבנה, והסתייגות (אם
 להשתמש בלשון המעטה) מממשלה זאת. עוד גורם לעליצות בקרב טונאינו והגורם בלבול מוחלט בקרב מי שעוד
 ידידינו, הם חברי גוש אמונים שעליהם לא נרחיב יותר את הדיבור כי אין לי את הכח לחזור על עצמי
 פעם אחר פעם.

אינך חייב להיות שמאל מרכז, קומוניסט, מרכסיסט, או מאואיסט, על מנת להשתייך ל"שלום עכשיו", האם
 יצחק רבין נמנה עם חזית הסרוב? האם דוד גלס ואברהם מלמד מהמפד"ל יסדו את תנועת מצפ"ן? הרכב
 התומכים בתנועה הוא רחב ביותר. שמאל מרכז וימין. ליברלים, דתיים, סוציאליסטים וקפיטליסטים
 מובהקים. את כולם מאחדת הדעה הברורה ששלום עכשיו זוהי תנועה מאחדת בתוכה את הקונסנסוס הרחב
 ביותר האומר א. שבבולות המדינה יקבעו אך ורק לפי שקולי בטחון. ב. שעל מדינת ישראל להיות מדינה
 יהודית ודמוקרטית. כך חושב מאיר פעיל משל"י וכך חושב גם מרק מושביץ התעשיין הקפיטליסט
 שהסוציאליזם והשמאל החדש רחוקים ממנו כמרחק כדור הארץ מהשמש.

ולסיום. לא הצלחתי בשום פנים ואופן להבין את הקשר בין שלום עכשיו ובין חוסר הרצון לשרת בשטחים.
 תופעות כאלו היו קיימות בעבר, עוד לפני קום התנועה והתנועה הסתייגה ממעשים כאלה בעבר במפורש.
 רמש לקשר כזה אינו טוב מכתובת של אלמוני על הקיר, התוצאה היחידה היא שהקיר מתכלך.

אילן ה.

רצוני לספר קצת מהמתרחש בשטח למוד המחול בקיבוצינו.

השנה עברתי לשיטה חדשה בהוראת המחול - כדי לאפשר מיצוי מירבי של אפשרויות. חלקתי השנה את הכתות לחצי, בצורה שכזאת יש באפשרותי לעבוד כמעט באופן אינדבדואלי עם כל ילד וילד, לתקן משגים ולרכז קבוצה במקסימליות האזנה. השיעורים בנויים - מסכניקה, יצירה עצמית בתחומים נחונים וכן תנועה במרחב ובמקום. אני חשה התקדמות בגישה של הילדים עצמם אל המחול, והשיעורים זורמים מתוך רצף נעים ותחושה אל ההלאה....

גמרתי את ענין האיחורים לכתה ע"י מתן אפשרות לכל ילד ב-5 הדקות הראשונות לעבוד עבודה עצמית שפירושה שימוש באבזרים שבחור (כדורים, חבלים, מוטות, מזרונים) כפי רצונו, כך שכל המאחר מפסיד - ואומנם הילדים מתפרקים ממחטים רבים בדרך זו.

הילדים שלנו לומדים מהי יציבה נכונה, מהי אנרגיה מבוזבזת, שמוש בנשימה נכונה, מושגים כמו ארגון הגוף, קואורדינציה, משקל, יחסים והארכה בין אברי גוף, עבודה על מפרקים, סימטריה ואי סימטריה, רצף תנועה, מודעות פיזית, פיתוח דימיון יוצר, מקצבים, מחול עם ובלי מוסיקה, קריאוגרפיה ועוד.

הם צועדים את צעד הראשוני בהכרות עם גופם.

השנה לאור כשרונות של ילדים בתחום המחול, החלטנו לשלוח מספר ילדים ללמוד בלש קלאסי (שמוא אבי מחולות אחרים).

מצאתי מורים טובים בסבריה, עולים חדשים מצרפת; 4 שנים בארץ אשר הקימו סטודיו שקנה לעצמו שם בכל האזור.

אותם מורים מלמדים קורס לבלט בקיבוץ גנוסר ועלה הרעיון לצרף את ילדנו אל קבוצת התלמידים בגנוסר.

לאחר דין ודברים, אושר סופית הענין והשבוע יצאה משלחת בת 10 ילדים לגנוסר לפגישה ראשונה. החוג יפגש פעמים בשבוע כשבכל פעם ילווה הורה אחד את הילדים. אני תקווה שהענין ישא הצלחה, כי מעבר ללמוד עצמו אני רואה כדבר חשוב ביותר מפגש ילדים מקבוצים שונים על רקע אומנותי.

אני מאחלת לילדים ולהוריהם הצלחה.

כמו כן קיבלתי חוזר מהאיתור על קיום קורס מחול לילדים מגיל 7 ל"א ל"ב בחופש פורים. המקום: סימנר הקיבוצים, התוכנית עמוסה ומעניינת, וזוהי פגישה של לוס אחד לכל העוסקים במחול בברית הקיבוצים, נערים ונערות המעוניינים בקורס, אנא פנו אלי ונברר את אפשרויות השתתפותכם.

בשעה טובה אושרה קניית לינו ליוס לחדר מחול, וכן מוטות תירגול, ברגע שהחדר יהיה מסודר כיאות - אני מתכוונת לפתוח חוג התעמלות לחברים שתשולב בו גם טכניקה מתוך היוגה. חברים המעוניינים יפנו אלי אישית מאחר וכרצוני לשוחח עמם קודם להרשמה.

ולסיום הורים יקרים את קנייתם בגדי ריקוד לילדכם והוא אינו משתמש בו או במשך השנים הפך לקטנטן, אנא מסרו זאת לי, כדי לאפשר אוסף בגדי ריקוד מסודר לילדי בי"הס.

תודה שרי.

בליצנו לבין עצמינו...

פילוסופיה מוטעית

שומעים, במיוחד בימים אלה ששהפחות מכרסם לא רק בלירה אלא גם בערכים שנחשבו כאיתנים, את אלה שעומדים להתגייס לצה"ל מכריזים בשיא הרצינות: "הריני נותן שלש שנים של חיי היקרים והצעירים לצה"ל...!" הורי אומר: "הנה נקלעתי לזכר שעבורי הוא פסק זמן, לפני זה היו לי חיים ואחרי זה, אם לא תהיה מלחמה מחורבנת יהיו לי חיים. עכשיו אני חדל לנשם, לגדל, להנות...". איזו דלות מחשבה משתמעת כאן, והיא נשמעת מרבים. אפשר באותה המידה לומר: "רק אגמר ללמד בבית הספר ואז יהיה לי טוב." או "ברגע שאתחתן אתחיל לחיות." או "לו יכולתי למצא עבודה יותר סימפטית יכולתי להגשים את אישיותי."

משום מה לא ספרנו לבנינו ובנותינו שהאדם תווה חוויות בכל רגע של חיו, וחוויות אלו - חוביות ושליטיות, מנעמות וכואבות, רצויות ומאוסות, משמחות ומעצבות - הן הן החיים. אפשר לומר לחיים "עצור, ברצוני לרדת רגע". כשילד נולד אין ביכולתם של קוראי כליות ולב להנבא מה שיקרה לו, כמה שנים יחיה, מה יסבל, ובמה יצליח ובמה ליכשל. בנקודה זאת נחל חנוכנו כשלוך מחפיר כי האכלנו את הנער במושגים אקסיסטנציאליים טפלים ואנוכיים. כמה שטויות חצ"י שקרים טמונים במשפט הנפנף שנוזק לחלל כחכמה צרופה "האדם חיי רק פעם אחת לכן עלי להפיש מה שטוב לי ולא משנה איפה...!"

מהו הטוב האיש של ינוש קורצ'ק המעדיף צלכת לתאי הגזים עם חניכיו ולא להנצל? מהו הטוב של זים שקופץ לים סוער לנסות להציל ילד טובע? איפה נכלל בתוך המושגים הריקים של ימינו הצורך לעזר לזולת?

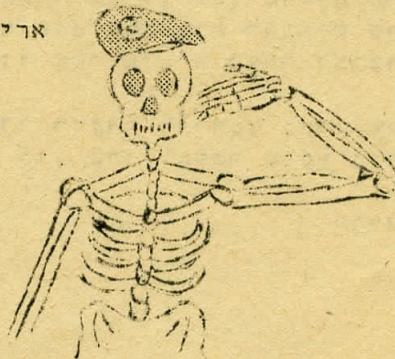
איננו מיליטריסט ואנל שונא מלחמות ומשמעת מעולם לא היתה דבר שאהבתי אבל אינני יכול לומר שלש השנים ששרתתי בצבא הבריטי - ובאמת לא היה שרות זה שום תכלית, היו שנים שלא חייפתי ולא הרגשתי והפסקתי להתפתח ולא פגשתי ידידים ושונאים... הגיע הזמן לפרופורציה הנכונה.

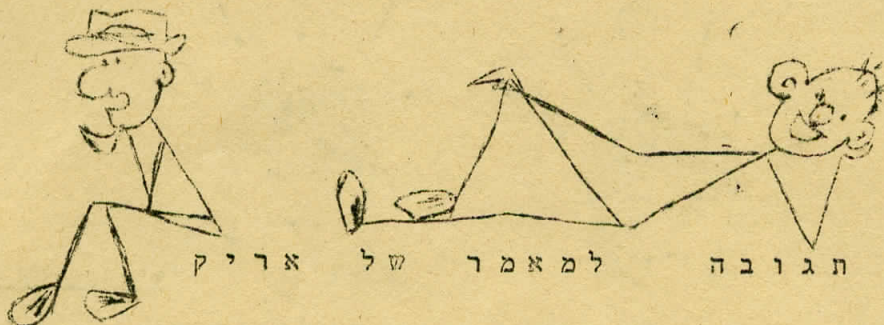
ניצוץ בתוך החושך

בתוקף תפקידי כרכז ועדת הנעורים ישבתי עם החבר'ה מקבוצות "כנרת" ו"עופרית" ודברנו על חברת הילדים, ומחדלי החברה המבוגרת בקבוץ וחוסר מדריכים, וחוסר הסברה, ונתוק אמצעי החקשורת, ומדוע אני רק רואה ישר קדימה...

שני דברים הרשימו אותי לטובה: ההשתתפות היתה כמעט מלאה (מתי יש לנו אסיפות עם יותר מ-50% של משתתפים?) ואמרו לי שיצאו בשבת לגיוס בהשמדת אותם עשבי בר רעילים שקטלו מספר לא מבוטל של הכבשים. היות ואמרו לי שאני מבליט את הצד הרע בלבד אני ממלא את חובתי ברצון ואומר "יש ניצוץ בתוך החושך אבל עלינו לעבד מהר ובמרץ כדי שתצא מזה אש חברתית וקבוצות"

אריק

תגובה למאמר של אריק

ראשית, אני על הנסיון להשוות בין "שלום עכשיו" ובין תנועות השמאל הישראליות בעבר. כל אותן תנועות שמאל צמחו על רקע שונה באשר הן היוו חלק בלתי נפרד מתנועות השמאל האחרות שצמחו באותו זמן ברחבי העולם, וכל שהיה חשוב אצלם הוא, המהפכה העולמית והסתייגות מהנושא הציוני. ואילו שלום עכשיו הגדירה את עצמה בראש ובראשונה כתנועה ציונית אשר כל ענינה הוא בבטחון המדיניות הנובעות מהסכם השלום עם מצרים ותו לא.

תנועות השמאל מעולם לא ניסו ליצור קשר עם יהדות הגולה ולעניין אותם בבעיותיה המדיניות של מדינת ישראל ואילו שלום עכשיו מנסה להראות לקהילות היהודיות שישנה גם תפיסה אחרת מזו של תנועת החרות.

ובכלל אריק, משיחות שהיו לי אתך בעבר, מתברר לי שכל מה שלום עכשיו נלחמת עליו ביהודה ושומרון, אינו מנוגד לדעתך ורק ההבדל הוא שאתה טוען, הליכוד נבחר, תן להם לעשות מה שהם רוצים וזהו, ואני שואל עד מתי? הסיבה שאני חומך בשלום עכשיו היא, שלנוכח ההסכך שתפס אותי, שלא יכלתי לעשות מאומה נוכח נסיון הממשלה ותנועות קיצוניות, לקבוע עובדות ביהודה ושומרון, ומצאתי תנועה שבה אוכל באופן פעיל, להתנגד לממשלה ופעולותיה ביהודה ושומרון וכל זה כמובן בדרכים דמוקרטיות. לא חסרות דוגמאות בהסטוריה שבהן עם ומדינה התדרדרו לאסונות נוכח הדיעה שקבעה, הם נבחרו - חנו להם לפעול ואל תפריעו להם וגם לא חסרות דוגמאות איך שעלידי גיוס דעת קהל, שינו החלטות ממשלה ודי אם נזכיר את ההפגנות נגד מלחמת ויטנאם.

והאמן לי אריק, שהייתי מעדיף שהמערך כולו יהיו מאגן הפגנות נגד הממשלה, ואם להשוות בין הפעילות האופוזיציונית של המערך לעומת הפעילות בשטח של "שלום עכשיו", ברור מי מביא ליותר שינוי. (אגב שמעון פרס גינה בכפר סאלד מכל וכל את דברי שגריר ישראל בצרפת). וכל מי שמתנגד למעשי גוש אמונים ביהודה ושומרון ומשאיר את הטיפול בהם בידי הממשלה הנוכחית, צריך לזכור את הצהרתו של בגין, "שעוד יהיו עוד הרבה אלונים מורה".

לא חתמנו חוזה עם הליכוד והעם הזה לא מכר או החכיר את ארצו ל-4 שנים לליכוד. זכותנו וחובתנו לפעול בדרכים דמוקרטיות שהממשלה הנוכחית לא תעשה מעשים שתקונם יעלה במחיר רב.

ולסיום. תנועת שלום עכשיו אינה מפלגה ואין לה מסר פוליטי חברתי, זו תנועה שקמה לצרכי הרגע ומטרתה לשמש כר לפעולות לכל מי שמאמין בעקרונותיה.

אמנון ה.

נ.ב. - בשעה שתקראו מאמר זה, אני אהיה מוצב למשך שלושה שבועות מלואים בשכם וברמאלה !

"נוער שלא ידע את מחנכיו"

לקוראים, אנו מצטערים על זה שפגענו בכם וזה שלא יצאנו ברובינו לטיול השנתי, ועדיין איננו רואים סיבה שזה יפגע בכם, אך מכיוון שזה כך פגע בכם, אתם צריכים עכשיו לחשוב פעמיים - למה לא יצאנו, וזה לא כל כך פשוט כמו שארית שם זאת על הנייר.

מעולם לא הונחנו לאהוב את הקיבוץ כבית שלנו. הדבר היהידי שחונכנו אליו הוא מוסר עבודה גבוה, ולדאוג לעצמינו וזה יכול להיות חלק מהסיבות שאנו נמצאים פה עכשיו ולא במדבר יהודה.

באיזו דכות אתם חוקפים אותנו לפני שארם מנסים לעזור לנו?

א. איך לנו מדריך, מכיתה ב' ו' לא היה לנו מדריך ואולי גם לא יהיה.

ב. אנו מושפעים מהחברה הבוגרת יותר.

ג. אף פעם לא ניסו להביא את הסוס לבאר. איך אתם מצפים שהסוס ישתה? (אפריים! בשבילך)

ד. אריק, האם ניסתה אי פעם לעזור לנו? או שמה שהיה אכפת לך זה השם של הקיבוץ? הרי, במשברים שעברו עלינו לא היה אף אחד שיעזור לנו. תמיד אמרתם - זה אסור וזה אסור בלי להראות לנו את הדברים שיותר, ולזה אננו לא קוראים חינוך.

חונכנו להיות אגואיסטים, חונכנו לחשוב רק לעצמינו בלבד - כל אחד לחוד. מתיחסים אלינו כמו אל טירונים בצבא ונותנים לנו פקודות כמו טירונים בצבא. רוב מרכזי הענפים מתחייחים אלינו כמו אל מתנדבים. לעולם לא נתת לנו לחשוב שאולי פעם נחזיק לכס את הענפים, התייחסת אלינו תמיד באי אמן ואחרי זה שאנחנו לא באים, אתם צועקים על "בני המשק האלו" שבאים אליכם בדרישות. לימדתם אותנו שהשאיפה שלנו היא להגדיל את הסטריאו, וחינכתם אותנו לזרוק את האשפה מחוץ לחלון, ופתגם עתיק אומר: "התפוח לא נופל רחוק מהעץ". פסיכולוגים לא יעזרו לנו!!!

חברה בועדת הנעורים, הורידה נער מקבוצת עפרית שהיה על הטרקטור בזמן העבודה, והביאה אותו לוועדת נעורים לברור, ובאותו זמן היא בקשה מנער אחר מהקבוצה להביא אבנים לגינתה (בטרקטור). בחוק, ובכל חוק, ובמיוחד בקיבוץ, האדם בחוק הוא יורה ולא משנה עד כמה הוא גנב ועד כמה הוא פרץ ואסור שתהיה אפליה.

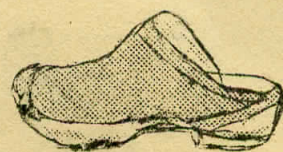
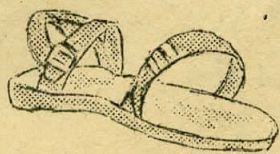
איך אתם מצפים שאנו נתיחס כלפיכם, אם אילו שצריכים ליצג אותנו (ועדת הנעורים), אינם מוכנים לקבל את טענותינו, או לפנות להקשיב לנו בעוד שהם הזמינו אותנו לשיבה שלהם?!!

כואב לנו שאין אולם ספורט, מגרש טניס "נורמאלי" ופעילות. מפריע לנו שלא שומעים אותנו בקיבוץ. האם הסמים הם החשובה?? הפתרון בידיכם... אנחנו לא ילדי תנובה וגם לא בשר קפוא. אם לא תהיה עזרה מצידכם, אנחנו נהפך לבשר רקוב.

חבל לנו שאנחנו צריכים לנגן על כל מתרי המנדולינה אבל יש גבול לכמות ה"הומור" שאנחנו יכולים לסבול.

קבוצת עפרית.

ה מ ש ך ל ד ו ר ה ז ל ך ו ד ו ר ב א .

אני חולק על דעתו של אפרים מעין שהופיע כאן לפני שבוע, ואני מסופק בזכותו לשבח כמו אחד השופטים העתיקים ולהכריז על כשלוננו של עם ישראל. אני גם בספק אם "דברי הכפר", זה המקום לנהל מלחמה נגד חברת הילדים. - כפי שהיא קיימת כרגע.

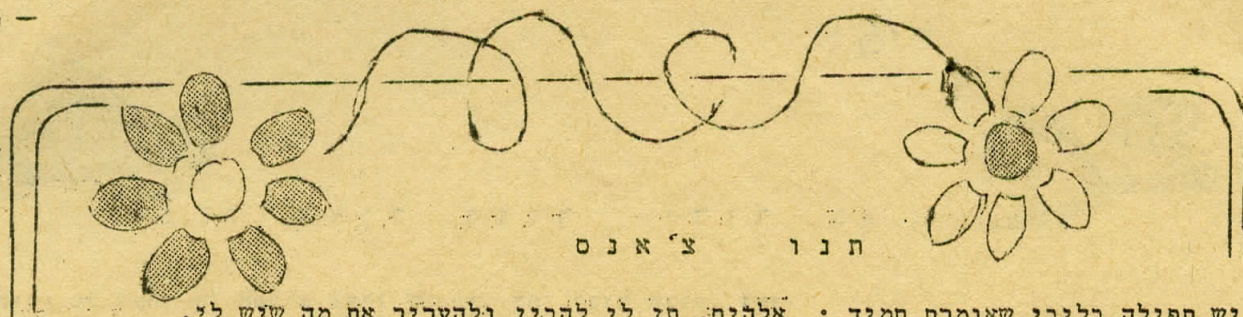
אני גאה בנערים שלנו. לומר שהם לא צייתנים זה נכון, אבל אם כל מה שיש לתת להם מסתכם ב"חוסך שבטו - שונא בנו" ושטויות דומות, אז באמת למה עליהם להיות צייתנים. אפרים, איפוא אתה נתקלת בדברים כאלה ?

הנערים שלנו לא רק דורשים את זכותם להביע את דעתם בצורה תקיפה אבל גם יודעים שבהרבה ענינים ההחלטה בידיהם. מאין זכותך אפרים להשתמש בבטויים משפילים כגון "נוער עייף"? מה שמתגלה כאן, בדיוק ההיפך - יוזמה, תקיפות, בטחון עצמי וערכים שיעמדו לשרות העם כשיבוא הזמן.

אני שואל אותך, אפרים, דורך אמר יותר טוב? הבט סביבך היום, מי נשאר ומי הלך לדרכו. אתה צריך לתת לנוער שלנו סיבות יותר טובות לשחק פעולה איתך מאשר השורות שכתבת לפני שבוע.!

דוד קולט.

תנו צ'אנס

יש תפילה בליבי שאומרת תמיד : אלהים, תן לי להבין ולהעריך את מה שיש לי.

כי הרי מטבע האדם בן זמננו הוא להתעורר רק כשמשוה לוחץ לו, כואב, או חסר. לעתים כשאין עננים ויש אור, אני מסתכלת סביב וחושבת הלואי והיינו יודעים להעריך את מה שיש לנו. אז היינו ערים יותר, למה שאנחנו עושים יום יום כדי שיהיה לנו טוב. ונותנים מזה אפילו קצת יותר והיינו מודעים, שלווים (הלואי) ומרוצים.

באחד האמשים נכנסתי לשיחה בין שניים שנערכה ליד שולחן ארוחת הבוקר בחדר האכל. האם קל או קשה יותר לחבר קבוץ להגיע ל"הגשמה עצמית" שהיא הדרגה העליונה ביותר בסולם הערכים של מסלו. אחרי 24 שעות מחשבה הגעתי למסקנה שזה קשה יותר.

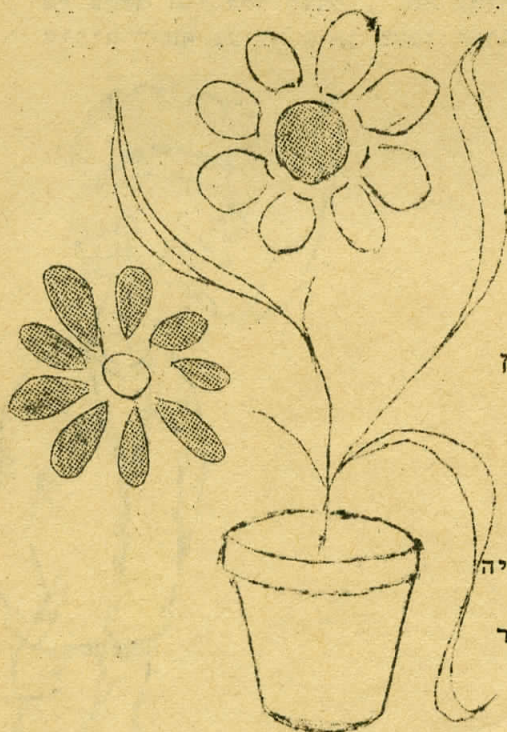
כי למה ? מסיבה פשוטה ! כי אנחנו לא נותנים אחד לשני - לא מפרגנים בלע"ז. אני מרגישה שאנחנו כל כך הרבה מבקרים ולא חלילה בצורה חיובית. לרוב בצורה שלילית ללא רחם, את עצמנו ואת האחרים. - לא נותנים צ'אנס. חבר מחליט לקבל על עצמו תפקיד ואפילו אם זה חתך לחץ של חבריו. עוד לא למד לצעוד בחור נעליו החדשות ואנחנו קוטלים אותו. רק גמר ללמוד מקצוע - כבר רוצים שיהיה מושלם. מועמד - קובעים עליו דעה כבר בכניסה. מילא שזה לא תורם להם כלום. אבל מה זה נותן לנו ? האם זה נותן לנו יותר "רמה" ?

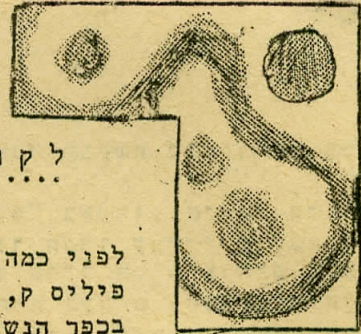
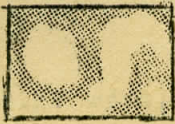
למה אנחנו לא סבלניים יותר, סלחנים ולומדים לומר תודה, גם אם יש קצת יותר מדי פלפל במרק - אולי זה פשוט נשפך להם פנימה !?

כואב לי מאד העניין עם הערכות העציצים - שתילים שהיתה אצלנו לכבוד טו-בשבת. לקחו חברה או שתיים יזמה, ובמקרה שמעתי את הסיפוק הרב שהיה להם מכך שמצאו סוף סוף משהו סביר מבחינת מחיר ומקום, ותרמו משהו לחברה. אם לחברים לא היה כסף או לא היו רוצים לקנות, לא היו קונים ואני אומרת את זה במלוא האחריות. אבל נראה היה, שכולם היו מאושרים בין הפרחים. תרמה החברה משהו לטובת הכלל. ומספר ימים לאחר מכן אני קוראת בדו"ח מזכירות שהיה דיון בעניין הבאת תערוכות מבחוץ ללא אישור המשק והוחלט לקרוא ליוזמות הפעולה האחרונה לבירור.

וששבע אני מחכה שבוע דו"ח שני של מזכירות אומר שכנראה כך היה אישור ממרכז המשק. ולסיכום - התיק נסגר. חברה יוזמת משהו לטובת הכלל. פתחו לך תיק תגידי תודה שלאחר בירור סגרו לך את התיק. לא חלילה: סליחה ותודה על יזמתך.

(המשך בעמ' 17.)

לקראת שיחת החברים יום שני 18.2.80

לפני כמה חודשים נבחרה ועדת הקשישים בהרכב של בקי (מרכז), מעין, פיליס ק, וגרשי א. מאז, הועדה עוסקת בהתארגנות, בבדיקת המצב בכפר הנשיא לגבי החברים המבוגרים (מעל גיל 50), ובעיקר בחשיבה על מה צריכה הועדה לעשות בשנים הקרובות.

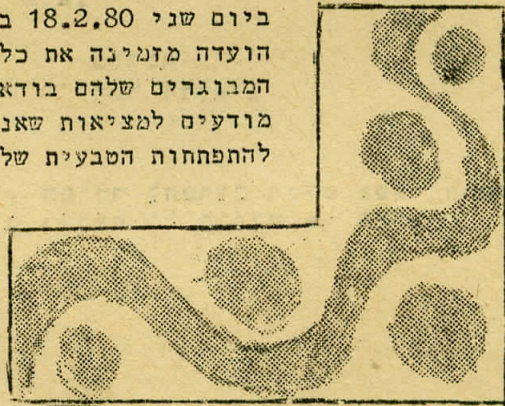
לשם קידום העניין, חברי הועדה מעונינים להפגש עם הציבור כדי להשמיע ולשמע, את המחשבות של חברי הועדה עד היום לגבי חכנון עבודתה, ולהסביר את עמדתה בקשר לצורך בפעולה בתחום זה כבר היום - כדי למנוע - עד כמה שאפשר - את הבעיות שעוללות לצורך בעתיד עם היווצרות שכבת הקשישים בחברה.

לשמע מהחברים מה העמדה שלהם לגבי הנושא בכלל ומה הציפיות האישיות של החברים מהועדה.

ביום שני 18.2.80 בשעה 21.00, נקיים שיחה זו במועדון. הועדה מזמינה את כל החברה: הברה הכוללת בתוכה מבוגרים וצעירים. המבוגרים שלהם בודאי יש מחשבות והרגשות לגבי הנושא, והצעירים שהם מודעים למציאות שאנו מהווים היום חברה מתבגרת, שחייבת גם להתייחס להתפתחות הטבעית של היווצרות שכבת הקשישים בתוכה.

לכולם - להתראות בשיחה,

חברי הועדה.

(המשך מעמ 16) חנו צ'אנס

ורבותנו כל אלה: שמותיהם את אפס מדלת אמותיהם וחורמים משהו למען כולנו. זה מאד הפריע לי וניסיתי לא להגיע למסקנה שמהבקשת מכך. כדי לרכך את הטיות, אני רוצה להזכר בפעם האחרונה שיצאתי לעיר והסתובבתי בין אנשים שהיו מלאים רוח, נושאי השיחה שלהם היו כיצד להשיג סלויזיה צבעונית, לגמור את החודש, להחליף את המכונית.... ולא שוחחו בארוחת בקר על הגשמה עצמית. ולהבהיר: הגשמה עצמית, היא לא מותרות, ככל שהאדם שלם יותר עם עצמו, הוא מפיק יותר תועלת גם לסביבתו ומתאים יותר לחיות חיי חברה קיבוציים.

רק צריך לתת לבן אדם צ'אנס.

שושנה שרקי.

לא.ב.ג. שלום,

סלח לי שהפעם ההתכתבות בינינו היא מעל דפי העלון, אך אני מבקשת להגיב על מכתבך שהתפרסם כאן לפני שבוע.

אתה אומר שלא נאה לקבוע בן גילנו לפרסם שיר של "לא כלום" בשערך. אינני בטוחה מה צריך קבוע בן גילנו לעשות, אבל עליך להבין שבמערבת שלנו חברו עכשיו שלושה בנים צעירים אשר הכניסו לעלון משב רוח של עלון הצעירים שהיו הם מוציאים בנפרד לפני כמה שנים, בעלון חצי מחתרתי. משב הרוח הזה שלהם הוא לעתים נחמד, לעיתים סתמי ולעתים מעצבן, אני הייתי מגדירה את אותו השיר בין סתמי לנחמד. זאת כמובן, אם, אמנם, הדבר קורה כארוע חד פעמי. הצרה היא, שלאחרונה השער משתייך יותר מיד, למדור הסתמי וגובל בלא-כלום. העורכים הצעירים אינם יודעים שאפשר בהחלט לבקש עזרה של חברים המוכנים לנבור בספרי שירה, מקורות עם ישראל ואחרים כדי לדלות משם חומר הולם לשער. אחד מהם, שעפה לך על מכתבך, סבור שאיש אינו קורא את השער. אינני יודעת אם חוסר תגובה הוא אינדיקציה לחוסר קריאה, אני יכולה להעיד על עצמי בלבד: בשעה לא הגבתי על ה"דבר הזה, כי כפי שצינתי, לא ראיתי בכך פסול. אולם אני בהחלט קוראת ב"דברי הכפר" כל מלה, כולל השער, ובהזלט מעוניינת שתשמר רמה גבוהה בדף השער, וגם בעלון כולו, ואני מוכנה לעזור לעורכים למלא את השער בתוכן, הכמנני בגודאן יש עוד אחרים.

מכל מקום שמחתי מאד להורו כך שאתה מלווה אותנו בעיון מתמיד, והערותיך מעניינות אותי בכל-עת, גם אם הפעם לא הסכמתי אתך באורח מלא.

בברכה
חמר וולפין

נ.ב.

לקוראי דברי הכפר: א.ב.ג. הוא אליה בן גוריון, המוכר לחברים רבים בכפר הנשיא בתחומי התרבות. הוא גם ביקר אצלנו לפני שנתיים והרצה על ההגדה של פסח.

נר זכרון
ל' שבט תשכ"ד - גלעד היימן
ו' אדר תש"ט - צבי שחורי

קראתי בעיון רב את מאמרו של שמואל הקשור בעתיד המפעל, וראשית כל עלי לציין שאני מסכים אתו בהרבה מקרי המחשבה שלו, אבל, לדאבוני חולק על הרבה מהשקפותיו על אופן הבצוע של חמגמות שלפנינו. לפני יודע שאני מתפרץ לדלת פתוחה, ולא מעט עובדי המפעל יגידו "מה הוא יודע?" או "שיבוא אל תוך המפעל, ומשם ידבר". ואם באמת כך המצב, אז א. מוטב שאשתוק ו- ב. העניינים שמיכרו כמו שהם, לנצח, כי לדעתי החברים בתוך המפעל הסתנוורו, אי-זוית ראייתם של הבעיות התעורות. כדוגמת מסקנותיו של שמואל, לכן בכל זאת אציג להביע את דעתי בנושא, כחבר משק, מחוץ למפעל, ואנסה להסביר לחברי המפעל מדוע לדעתי החברים לא נוהרים אל המפעל בהמוניהם, למרות הכרתם בחשיבות העניין.

ובכן לדעתי על-מנת לקלוט חברים במפעל, יש ליצור תדמית ותנאים נאותים. אצל הרבה חברים נוצרה תדמית שלילית של המפעל מכמה היבטים:

- א. הוצאות נהגל מזפרזות. ב. עודף וכפילויות באנשי הנהול ג. צמיחה בלתי מבוקרת ומתוך כך חוסר שליטה ותאום המחרתש בפנים. ד. בעקבות הנ"ל חוסר יעילות. ה. תנאי עבודה בלתי מתאימים, מנקודת ראות של לכלוך, אקולוגיה, סדר ונקיון. ו. אי בצוע החלטות האסיפה - 1. שלא לקחת פועלים נוספים (אפילו להחלפת כאלה שעזבו) 2. אי הגשת תכנית אופרטיבית לחסול העבודה השכורה, (יותר משנתיים מחכים לשמוע הצעה רצינית, ולא כדוגמת זו שהובאה לאסיפה בנידון). ז. השקעות אסטרטגיות בלי פרופורציה לפתרון בעית העבודה השכורה. ח. נפרת המנגנון המשרדי. ואין ספק שיש עוד הרבה נקודות שאפשר למנות.

אין לי ספק שלאחר קטע זה, הצלחתי לעורר זעם רב אצל כל 70 חברי המפעל, וכל אחד כבר יושב עם עט ביד ומוכן להגיב בעלון של שבוע הבא. אבל מאחר והתחלתי, אני מתכוון להמשיך.

ובכן - אילולא תדמית זו, ואילו כל האמור לעיל לא היה קיים, ואילו המפעל היה יודע לקלוט חברים (לא אל המשרדים, אלא אל אולמות היצור) כצורה מכובדת, ואילו היו עושים בדק בית טוב לפני המבצע ששמואל מציג... אילו כל זאת, להערכת היינו מצליחים למשוך הרבה יותר חברים אל תוך המפעל - וזה כולל לא רק חברים, אבל גם בנים (חוזרי צבא) ונערי בית הספר.

ברור שבחור "נקלט זמנ" חדש במפעל אסור לי לצאת בהכללות, אבל בכל זאת ארשה לעצמי לציין מספר תופעות "שליליות" שאני הרגשתי על בשרי ב-10 הימים שהנני נמנה על עובדי המפעל. ביום הראשון, ישבתי ארבע שעות על ארגז עץ (גובה 25 סמ' מהרצפה) ומיינתי חלקים. היה זה אחד הימים הקרים ביותר השנה, אבל לא צוידתי אפילו בתנור, (והם קיימים). למחרת למדתי עבודה חדשה (נקוי חלקים בחומצות למיניהן), ועבדתי יחד עם פועל שזו עבודתו. את ההתלמדות הזו המשכתי מעל לשבוע, כלומר יום העבודה שלי בוזבז לחלוטין (למרות שהוא הכניס למשק כ-10,000 ל"ל לפי הרשום). וזאת למרות שהעזתי להציע מספר הצעות ליעול ומניעת הבזבז, מעל מקום עבודתי שלט גדול "חובה להצטייד בציד מגן בעבודה זול". כמובן שלא רק שלא צוידתי, אבל הגיע אלי הממונה על הבטיחות במפעל ונזף בי על שאינני מצויד כהלכה. המסכתי אתו על הצורך, ואלצתי אותו ללכת אחי להשיג את הציד הדרוש, כמובן, שלא היה ציוד בנמצא!

לכלוך! כן אני יודע שזה בית יציקה, ולא חדר סטרילי של בית חולים - אבל שלא כמצא מטאטא בסביבה לאלה שמעוניינים קצת לנקות את הסנופת!

מה אני עושה, ולמה - עד היום אינני יודע. לא הסבירו לי. רק הראו לי איך. נכון שהתרגלתי לזה - (או קפה) בשעה 10 כרב המקומות שעבדתי, ולמעשה לא טעיתי, שבמפעל גם כן שותים. אבל לא אני. הפועל שלי כן, אבל לי לא הציעו, אז אני לא שותה.

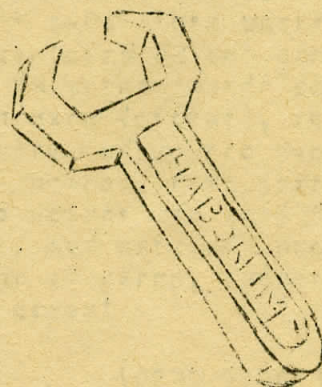
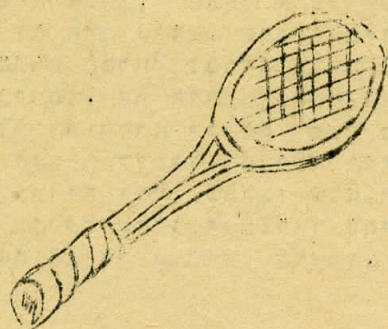
אז חזרה אליך שמואל - ככה אתה חושב לקלוט חברים במפעל? ואני לא מחלונן לאף רגע על החד גווניות של העבודה! ודרך אגב, שמעתי גם על קשיי קליטה אחרים, או הדוגמאות של הכנסת חבר (או מכוניק) בודד, עם פועל באיזה חור נידח. ומדוע ילדינו לא מופנים ליטול חלק בעבודה במפעל? כי הם מסרבים! (לא הייתי רוצה להצדיק אותם - למרות שאפשר להבינם - אבל כאן אני כבר גולש למאמר של אחרים).

ועכשיו לעוד. כמה מוסכמות שלדעתי צריך לנפץ. נכון שחברי המפעל מרויחים כסף טוב, וחורמים רבות לרמת החיים בה אנחנו חיים. אבל זה לא אומר שכל אחד חייב לעבוד שם! יש גם עבודות אחרות במשק שהייתם לבצע, כגון השרותים, ענפי החקלאות, ענפי העזר, המנהלה וכו' - לכן אל ירגיש חבר מפעל רגש עליונות שהוא מציל את המשק! (אגב, שמואל, הפעם דברים אינם מופנים אליך, אלא אל אחרים). כל חבר במשק תורם את חלקו לכלל המשק, ואם הוא מופנה לעבוד במפעל או לאו, זה ענין סדורי, ולא עקרוני. ואל נשכח גם שאנחנו לא רק מיספרים על נייר השבוע. לכל חבר משק יש גם שאיפות אישיות, מקצוע אישי והתעניינות שונות, ואין סיבה שנהפוך את כלם לעובדי יצור במפעל, בגלל שיש החלטה ללכת לקראת חיסול העבודה השכיחה. נכון, יש למצוא הצעות פשרה, שילובים חקופות תורנות וכו' - אבל לרוקן מתוכן את כל חיינו בקבוצ - זו הגזמה לדעתי.

ועכשיו, שמואל עוד טעות אצלך. אתה טוען שיש להגביר את הקליטה כדי לספק עוד עובדים למפעל, ובאותו זמן לבטל מושגים כמו אולם ספורט או שפור תנאי החיים. האם לא קיימת סתירה? אין לי כל ספק שלא נצליח לקלוט חברים חדשים, במטרה שראש וראשונה יחליפו את פועלי המפעל. לא מבחינת העבודה עצמה (אותה סיבה שחברים של היום נרתעים) ולא מבחינת צמצום בפעילות חברתית שיכולים להציע להם. ההיפך! תבנה אולם ספורט, ואולי יותר צעירים ימצאו עניין במקום.

בסיום, אין לי ספק שכל המשק צריך להתנער, ובכוחות משותפים של חברי המפעל, עם יתר חברי המשק, יש לגשת לפתרונות בדרכים קבוציות ואנושיות ולא רק כלכליות ומשקיות.

אדלי

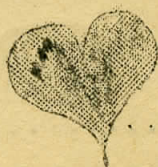
במאמר שפורסם בשבוע שעבר, אריק רומז שיש מקרים שבהם כדאי להוריד את הזכות הדמוקרטית של דיבור חופשי. אך יש מקום להגבלת חופש הדיבור (ואיך!) אה"ק עצמו מדגים דוגמה של דברים שלא היו צריכים להתפרסם. שתי נקודות במיוחד צ"ו.

א. חשוב לי שבני הנוער ואנשים בחו"ל (ביניהם "שונאי ישראל") ידעו שיש בארץ אוהבי ישראל שמתנגדים להרס-עצמי-לשם-הגנת-המולדת, שהוא קו המנחה של מדיניות הממשלה. המשך שליטה במיליון ערבים בשטחים והקמת ישובים בלתי חוקיים בעיתוי שמיועד לחבל בתהליך השלום; אלה מעשים שיזכו לתשומת ליבם של סוציולוגים שיחקרו את תופעת "השנאה העצמית היהודית".

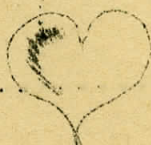
ב. מפריע לי יותר מהכל שאריק ממליץ (אמנם בדרך עקיפין אך המלצה בהחלט) שנפצל את עצמנו לפני בני הנעוראם וגם לפני אנשים בחו"ל; יתקיים מאבק סוער בתוך הארץ אבל כלפי חוץ נפגין אחדות כוזבת. אנשי "שלום עכשו" לא יסבירו לצרפתים שלא כולם בארץ רוצים שטחים במקום שלום, אז הם לא ידעו, ואז נשאלת השאלה: האם הנערים שלנו טלפשים שלא יראו חילוקי דעות בינינו אם רק לא נבטא אותם? מה זה דמוקרטיה של עוורים וחרשם? זה מה שיש לנו להציע ליהודים צעירים שמכבדים את שכלם הטוב? זה קו הייזוכי, זה?

אבל לא הייתי מציע להגביל את זכות אריק לכתוב דברים כמו שכתב השבוע שעבר. מוטב שדברים כאלה יפורסמו שכולם יוכלו להחליט לבד מה נכון ומה לא.

יואב פק.

נישואין

ימי הולדת

20.2 קרול זפאל קילגורי

מזל טוב

- 17.2 דותן קוניגס
- 18.2 שאול סמברג
- לורנס מרקוסון
- 19.2 תמר פרשמוס
- 20.2 אריאלה לוי
- 21.2 ריצרד איסטון
- 22.2 מיכי מנדזיגורסקי
- 23.2 יעקב בן אברהם
- עמליה גרשמן
- רוני ויטהם
- דניאל כהן
- מרגלית כהן

ענף הבדיאות - (המשך שורות)

רגלים! - ידים! - שיניים! - הכל.....

השרות	יום קבלה	שעות קבלה	מקום	בקשות
פיזיותרפיה	א-ד-ה	כל הינם	אחרי חדר- חולים	להכביט פתק בתא דואר 130
שיניים	א - ה -	0715 - 1400 0715 - 1530	אחרי חדר חולים	רשימה על הדלת
פדיקור	ד - ג -	בבקר בערב	חדר קוסמטיקה	להרשם בלוח על יג משרד המזכירה
עיניים	אירית בבית ימים ד-ה-ו	א - ב - ג - (בקשה דחופה) אירית בבית בערב		אשור מאירית

נ.ב. (1) שימו לב ל"בקשות". כל "בקשה שמסדרים" על המדרכה" עלולה להשכח.

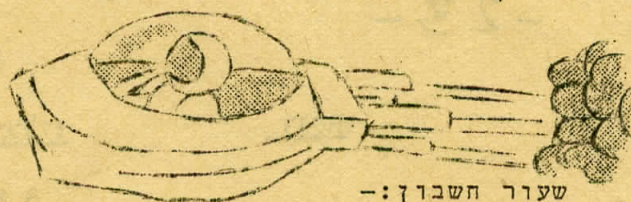
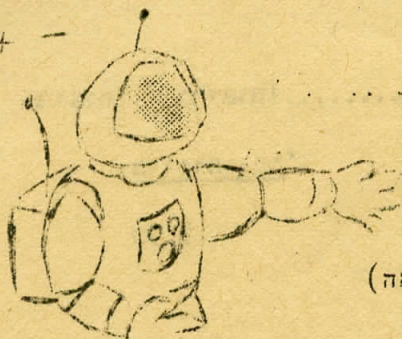
(2) פדיקור - ג' נט מודיעה מראש בלוח המודעות

(3) לא יסדרו משקפיים בלי אשור מאירית.

המרפאה

בריאות! בריאות! בריאות! רק לבריאות!

יום:	בדיקות וכו':	כללי:	רופא:
א	7.30	8.15 - 9.00 10.30 - 12.30 אחה"צ: לפי מרפאת רופא	14.00 - 16.00
ב		7.30 - 9.00 10.30 - 12.30 15.30 - 16.00	
ג	7.30	8.15 - 9.00 10.30 - 12.30 14.00 - 16.00	
ד		7.30 - 9.00 10.30 - 12.30 אחה"צ: לפי מרפאת רופא	14.00 - 16.00
ה	7.30	8.15 - 9.00 10.30 - 12.30 15.30 - 16.00	
ו		7.30 - 9.00 10.30 - 12.30	13.00 - 14.00
שבת		10.00 - 9.30	
תרופות:	חברים הזקוקים לתרופות יכולים למשך "חלון תרופות" כל יום בין 10.30 - 12.30 !!!!!!		

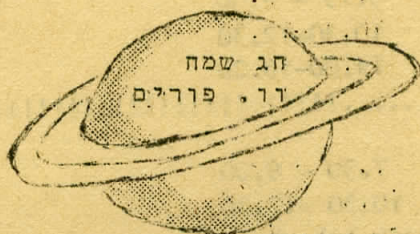
שעור חשבון:-

(הרבה אהבה) + (הרבה מחשבה) = (משלוח מנות נאה)

בשלוש הבא לחולקת פתקים למשלוח המנות על ידי דורית בחדר האוכל, פנינה ורודה במכולית וסורל.

את המתנות יש לתת באופן פרטי בתאי הדואר, בתאי הכביסה במחסן הבגדים או אישית לחבר עד יום פורים (כמובן)

זיכרו - טוב עשוי מקנוי

חברים היוצאים מסידור העבודה
מטעמי מחלה ולו רק ליום אחד
מתבקשים להודיע למרפאה

אירית

סמינר לצעירים

"מפגש עם קיבוץ"

כל צעיר בביל ו/או בנפש מוזמן,
הסמינר יתקיים בימי ה' ו' שבת.

ה-21,22,23 לחודש זה.

התכנית תפורסם בלוח המודעות בהתחלת
השבוע הבא.

ור. בנים.

נוכחו: יעל ש', יענקל מ', משה ב"ח,
צילה ב"ד, רימונד ג', אלק ק',
אנגה ס'.

- (1) הארכת שנת שרות של משי' וגנר באפיק:
אושרה הפניה להארכת השרות עד לחודש אוגוסט.
- (2) בקשת ירון סינה לשרת עוד שנה וחצי בצבא קבע:
הבקשה הובאה בהמלצה חיובית מועדת הכנים, נתקבלה באהדה ואושרה. צוין
שיש לעשות את כל המאמצים משני הצדדים כדי למנע נתוק מהמשק.
- (3) אחוד ועדת החברים וועדת טפול מיוחד:
בישיבה משותפת של שתי הועדות הנ"ל עם המזכירה הגיעו החברים למסקנה
שאין מקום לשתי ועדות נפרדות לטפול בבעיות אישיות. קיום שתי הועדות גורם
לא פעם לכפילות ולסרבול. על כן יש הצעה להחליט באספה על אחוד שתי הועדות.
יחד עם הפעלת שיטת הבחירה המיוחדת שהוחלט עליה בזמנו. ההצעה תובא לאספה
הקרובה.
- (4) כיתה אמריקאית בכפר הנשיא:
ישראל א' דו"ח למזכירות על "פגישת גשוש" שנתקיימה עם נציגים מהסוכנות
ומשרד החנוך כדי לברר מינישיות העניין. נצטרך להחליט אם רצוננו לקבל על
עצמנו מפעל כזה, שקיים בכפר בלום כבר 9 שנים. במזכירות הובעו דעות לכאן
ולכאן, והוחלט להעביר את הדיון בשלב זה לוועדת הנעורים ולברר אלטרנטיבות. הנושא
יובא לאספה בשלב מאוחר יותר.

הצעה לשנוי נוהל לבחירת מזכיר התנועה:
מיכאל כהן הסביר המתגבשת דעה במספר משקים שאין להמשיך בנוהל של הצעת שם יחיד
מטעם המוסדות המרכזיים של התנועה, בלי אפשרות להצעות מהמשקים. לכן מוצעת הצעה
בנדון, שאם תתקבל באספה, תועבר למוסדות המתאימים.
המזכירות ראתה את ההצעה בחיוב ומכאל יציג אותה לאספה, בפרוט יתר.

תערוכת העציצים בט"ו בשבט:
ברור נוסף העלה שהיתה פה אי-הבנה בין מרכז המשק ומארגני התערוכה, ולפי הבנתם
אושרה התערוכה על ידי מרכז המשק (ולא כפי שצוין בדו"ח האחרון).
המזכירות רשמה לפניה את ההסבר של שני הצדדים, ובזה נסגר הנושא.

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 1.2.80

נוכחו: רימונד ס', בני ג', קולין פ',
איזק פ', יענקל מ', הרי ל', ברוך כ'.

(1) דו"ח תמחוי מפעל - תשל"ט (בהשתתפות צפורה)

מבחינת סך הכנסות המפעל ישנה עליה של כ- 4% לעומת התוכנית, כאשר סך ההכנסות הוא כ- 109 מליון לירות. התפלגות ההכנסות לפי המחלקות היא כדלקמן:-

המחלקה	תכנון	בצוע	סטיה מהתוכנית
השקיה	26,637	21,300	- 20 %
חמרן	14,136	11,374	- 20 %
חלקי ברזים	17,784	16,405	- 8 %
אביזרי צנרת	46,180	60,066	+ 30 %
סה"כ	104,737	109,145	+ 4 %

לאחר נכיל ההוצאות, הרווח שנותר במפעל הוא כ- 21 מליון ₪, אולם חלק גדול מרווח זה נמצא במלאי. כך שהרווח הניתן למימוש הוא כ- 8 מליון ₪, המהווים 8% מסך ההכנסות.

בדיון שהתקיים ציונה דאגה למגמת ירידת רווחיות המפעל לעומת תשל"ה, הנובעת בעקרה מפגור בעלית שער הדולר לעומת עלית המדד.

(2) תוכנית יצור תשל"ח

סך תוכנית היצור תשל"ח מתוכננת לכ- 154 מליון ₪ הכנסות, כאשר כתוצאה מכך יגדל הרווח ויגיע לכ- 12%. עקר השפור אמיר להיות באביזרי הצנרת ובמחלקת חמרן. בדיון שהתקיים דווח לוועדה על מצב השווק בארץ ובחו"ל, כאשר יש סימנים של האטה בקצב ההזמנות לגבי השוק המקומי. כמו כן התקיים דיון בנושא מלאי המפעל, כאשר הבעיה היא במחלקת הברזים.

סוכם:

1. הועדה קיבלה את תוכנית היצור תשל"ח.
2. בעוד כחודש יתקיים דיון נוסף על מצב שווק החמרן, ביחד עם מנהל המחלקה.

(3) ועדת המשק תקבל דווח בעוד כ- 6 חודשים על מצב מלאי המפעל, לאחר פעולות שונות שנעשות בכיוון הקטנת המלאי הקיים.

(4) תכנון מאגר מים

אושרה פניה למתכנן לשם תכנון מאגר מים למשק.

Thought for the Week

Ask thyself, daily, to how many illminded persons thou hast shown today a kind disposition.

Marcus Antoninus.

A belated welcome home to Esther Whitham, who is recovering from surgery. She may be visited in the sick bay.

Come and join in the celebration of 30 years of the "mifal", Friday evening 9:15p.m. in the dining room. Follow this with a tour of the "mifal" on Saturday morning where an open day is being held.

Purim is Coming!!

Your Maths Lesson for the Week:-
Lots of love and lots thought.

(A successful "mishloach manot")

Starting next week, Dorit in the dining room, Pauline and Rhoda, in the shop, and Sorrelle will be giving out slips of paper with names of chaverim, parents etc; You are invited to pick a name and give a "mishloach manot" to that person (by Purim (of course). Presents may be placed in post boxes, laundry shelves, or delivered personally. Remember!

Don't overspend. A home made gift (a cake, sweets hamantashen etc.) or handwork is appreciated just as much as a bought present!

Thank you

Purim committee

In appreciation

I wish to thank all members, teenagers and children who visited me, helped me and encouraged me whilst I was in the hospital and at home in the sick bay.

Tony.

Birthday and Anniversary Congratulations

Dotan Koenigs	17/2	Licky Mendzagorsky	22/2
Shaul Samberg	18/2	Jaakov Ben-Avraham	23/2
Lawrence Marcuson		Amalia Gershman	
Tamar Primost	19/2	Rodney Whitham	
Ariella Levine	20/2	Danya Cohen	
Richard Easton	21/2	Margulite Cohen	

Carol and Paul Bilgoray 20/2

In Memoriam

Gilad Hyman
Zvi Shahori

Shabat Shalom.

- שינויים רבים חלו במפעל במשך 5 השנים האחרונות, את העיקריים שבהם אנסה לתאר.
- שטח המפעל כולו כולל כ-22 דונם. מחוכם כ-11 דונם שטח עבודה הכולל מבנים וכבישים לעומת 5.5 דונם ב-1975. שטח חחת גג 6.7 דונם לעומת 3.6 דונם. שינוי זה נתאפשר בעיקר ע"י רכישת גמדה לשעבר ותוספות בניה שבוצעו לאחרונה.

- הייצור גדל בתקופה זאת מ-300 ל-490 טון יציקות נטו (כולל פלדה וחמץ).

- מספר החברים העובדים בקביעות במפעל הוא 72 לעומת 35.

- המחזור גדל ריאלי ב-25%.

- שטח גמדה מאוכלס היום כולו בעיקר ע"י מחסנים ראשיים, חדר הרכבת ברזים, חדר להרכבה וסימון אביזרי צנרת, חדר להרכבת מוצרי השקיה, חדר ביקורת טיב, מעבדה משוכללת לחמץ, חד"א מסודר לעובדים, משרדים ראשיים ועוד.

- ציוד רב נרכש והותקן במשך תקופה זאת. רוב הציוד ממש ישירות ליצור וחלקו לשפור התנאים במחלקות, לסידורי אחסון נאותים ולשיפור חזות המפעל.

עבור מחלקת חמץ

נרכש ציוד משומש ממפעל סיפל (שפוט את הדגל) הכולל תנורי התכה ושמירת חום, תנורים לטיפול טרמי, ציוד לצילום רפטגן וכן ציוד רב ומורכב למעבדה. כמעט כל הציוד כבר הוכנס לשומש. המעבדה כוללת ספקטרומטר משוכלל לבדיקות מהירות ואמינות של מרכיבי החומר, ציוד לבדיקות חוזק וכן ציוד לבדיקות מיקרוסקופיות של מבנה החומר. הוכנסה שיטת יציקה חדשה הנקראת "NO BAKE" הכוללת מערך שינוע לול כולל שילוחו לתוך בית היציקה באמצעות לחץ אמיר, מיקסר רציפות המאפשר ליצור דפוסים מסובכים בטיב גבוה ובזמן קצר יחסית. נבנה מבנה עילי חדש המכסה את בית היציקה כולו. בימים אלה הוחלפו מכונות הדפוס הישנות במכונות חדשות.

עבור מחלקת נירוסטה

הוקמה מחלקה חדשה לטיפול ביציקות לאחר הניקוי למניעת חלודה - מחלקת פיקלינג. נרכשו מחרטות אוטומטיות לעיבוד שבבי אשר הפכו את מחלקת העבוד למחלקה מתקדמת ביותר. ביניהם אפשר לציין את ה- NEW BRITAIN, FEONIX, WICKMAN, GOSS ועוד. בימים אלה הופעל X-RAY ספקטרומטר ממוחשב המאפשר לזהות את מרכיבי החומר לפני כל יציקה תוך מספר דקות וכן, נותן את הכמויות המדויקות של חומרים שיש להוסיף לתנור כדי לקבל את התרכובת הדרושה. הוכנס מכשיר ליצור בלוקים מהפסולת כדי לייצל את הכנסת חומר הגלם לתנור.

עבור כלל המפעל

נרכש מחשב י.ב.מ. משוכלל שימש את מערכת המעקב הכוללת תמחיר, מלאי, הנהלת חשבונות ובשלב מאוחר יותר את כל רישומי הפרמיה, משכורות, תכנון הייצור ועוד. הוכנסו סידורי אחסון לחמרי גלם וכן כלובים לחובלה פנימית. לשיפור תנאי העבודה בעיבוד שבבי הותקנו 2 תנורי חימום לחורף ומערכת מיזוג אויר לקיץ. בבית היציקה, הוכנסו מערכות יניקה להוצאת העשן בעיקר מעל המכונות הקליפה ומכונות הקוקילה. נבנה חדר מדחסים חדש ונוספו 2 מדחסים בורגיים חדשים לאספקת לחץ האויר הדרוש. להגדלת כח החשמל נוסף טרנספורמטור 630 KVA ומערכת לוחות לחלוקת הכח. נוספה מערכת גז הכוללת 3 מיכלים גדולים לאספקת מרכזית של הגז למפעל. הוכנסה מערכת לבקרת שיא הביקוש בחשמל המפקחת על הצרכנים השונים ומנתקת חלק מהעומס בשעות השיא. נוספו כ-6 מתקני הרמה חשמליים או פניומאטיים לייעול העבודות השונות.

- בנוסף לאלה, ישנם עוד שינויים רבים שהעלו את רמת היעילות בייצור עצמו. כמו כן נרכש ידע ונסיון נוסף הן ע"י פיתוח ולימוד עצמי והן ע"י הסכמי ידע עם מפעלים בחוץ (כדוגמת טלדיין).

על הפרק, פיתוח נרחב כמעט בכל התחומים והמחלקות.

- עבור עיבוד שבבי נרכשו עוד 2 מחרטות אוטומטיות GOSS ו- WICKMAN שיכנסו לעבודה תוך שנה. כמו כן הופעלה שיטה חדשה להורדת גרדים וליטוש כדורים באמצעות ויברטור (שהיה שייך לגמדה). יש כוונה להכניס מערכת להורדת השמן מהשבבים וע"י כך לנצל אותם לשימוש להתכת הנירוסטה.

- עבור בית היציקה לנירוסטה, יש כוונה לרכוש תנור התכה גדול יותר ויחד אתו להכניס מערך יעיל של יציקה ממוכנת, הכוללת קרוסלה מיוחדת, מכונה להפרדת החול מהיציקות ולטינוע היציקות, מכונות חדשות לשיפור שיטות הניקוי. מחלקת הקליפות נמצאת כעת בשלבי הגדלה. מכונה חדשה לייצור קליפות תגיע תוך מספר חדשים.

- עבור בית היציקה לחמרון הוזמנו בימים אלה תנורים נוספים להתכה ושמירת חום להשלמת מערכת התכה מסודרת ואמינה. גם פה תוכנס מערכת יציקה יותר מסודרת הכוללת קרוסלה לייצור דפוסים בשיטת ה- NO BAKE וכן מערכת לפירוק החול ומיחזורו כך שכל מערך החול יהיה מערך סגור. עבור מחלקת קוקילות, נרכשה מכונת קוקילות חדשה ויש כוונה להכניס בעתיד זרוע ממוכנת שתאפשר יציקה אוטומטית ל-3 מכונות קוקילה. יש כוונה לסדר מחדש את כל האיזור של הניקוי העדין ולהרחיב את המקום המיועד לייצור חלקים וריחוכי ארגון. חדר רנטגן חדש שיאפשר צילום חלקים גדולים ומסובכים נמצא בשלבי הקמה.

- עבור כלל המפעל נרכשה מערכת חדשה לתיקשורת הכוללת מרכזיה ממוחשבת ומערכת לאיתור עובדים, ההתקנה תחל בקרוב, מלגזה חשמלית חדשה תגיע תוך מספר שבועות ותשמש בעיקר את בית היציקה והכנסת חמרי גלם. סככה לאחסון חומרי הגלם נמצאת בשלבי בניה, זה יאפשר חיסול הסלאם בחזית המפעל ושיפוז כללי של הכניסה למפעל, כולל סידורי נוי (בעזרתו האדיבה של יוהנן). השטח שבין המיבנים של המפעל הישן ובין גמדה, יסודר ויכלול קיר אבן להפרשי גובה העלת ניקוז וסידורים להעברת המוצרים למחסנים בגמדה בצורה יותר מקוצרת.

ועוד ועוד ועוד

מעניין ?

קראת ?

לא הבנת כלום.

אז בוא למפעל בשבת - ליום הפתוח. תקבל הסבר, תראה ואולי תבין ?

יוסי .

1. בחירות לוועדת חברים : שאול ומקס נבחרו. (חיימקה והרבי יוצאים מהועדה).
2. יום פתוח 16.2.80 : יוסי הסביר תכנית הבקור במפעל - וכמה חברים הציגו תוספות והודגש הצורך לנצל הזדמנות זאת - לדאוג לנקיון כללי של המפעל.
3. תקנון בטיחות :
אלן ויוסי הסבירו מטרות התקנון - כולל הצורך בהטלת קנסות על מנת לתת לתקנון "שניים".
הצעות שהועלו : תחרות בטיחות בין המחלקות ; פרס למחלקה מצטיינת ; סימון מעברים ומסלולים באולמות יצור ; אין קנסות לבית היציקה בזמן הרמת חול במנוף.
בקשר לקנס המוצע - היו דעות חלוקות וסוכס שעל חברי ו. הבטיחות למצוא פתרון יחד עם ועדת החברים החדשה - ואז להביא לסכום בישיבת ענף הבאה.
4. שעות עבודה : פנו לוועדת חברים עם שתי בעיות.
א. חברים לא מגיעים לעבודה בשעה מוסכמת ומסודרת בבוקר.
ב. חשש שמספר חברים אינם עובדים השעות הדרושות.
בועדה דנו ברעיון של שעון נוכחות, אבל לאחר ברור עם חברי הענף, הרעיון נדחה - בגלל התנגדות רבתית. הוצע שכל מחלקה או צוות עבודה, תסדר מסגרת שעות עבודה לפי הצרכים הספציפיים - ולא כדאי לקבוע שעות עבודה סטנדרטיות לכל המפעל - היות ורצוי שחברים גם יתחילו לעבוד ב- 5.00, ב-6.00, ב-7.00 וכד'.
מספר שעות העבודה - כמו שנהוג בכל המשק :
חברים וחברות - 8 שעות.
אמהות - 7 שעות.
דירוג גיל - כפי שנהוג במשק. בקשר לכך, ולנוהלים אחרים, יושבת עכשיו ועדה מיוחדת של ועדת כח אדם + ועדת חברה - ומכינה תקנון עבודה חדש.
היה דיון ער על נושא העבודה - עם הערות מנוגדות.
- חברים חייבים להתחיל לעבוד יחד עם הפועלים בשעה 6.00.
- יש מחלקות שאין אחראי שם ב-6.00 בבוקר - אין כחובת - בזבז זמן.
- שרותים חייבים להיות פתוחים מ-6.00 - אחת תקלות ביצור.
- היה מקרה שהמזלג לא היה בנמצא ב-6.00 - היה בוקר אחד שלם ללא מזלג בכלל.
- למה ישנם ימים שאין מזכירה במשרד לאחר שעה 1.30 או 2.30.
- כדאי שהאחראי לכח אדם - קולין - יברר מדי פעם עם כל מחלקה או שרות - נוהלי עבודה.
- היתה תמיכה להכנסת שעון נוכחות - מכמה חברים.
הובעה גם דיעה, שישנה נטיה מכמה חברים להגזים בבקורת על מחלקות במפעל - בלי לבדוק מספיק לעומק המצב כולו. למשל לא היה מזלגן - בגלל צרוף מקרים נדיר - שני המחליפים הקבועים חלו ביחד.
כמעט כל יום המשאד הראשי פתוח מ-600 בבוקר עד 4.30-4.00 אחה"צ עם מזכירה. (ביום רביעי עד 3.00). האם ישנם מפעלים אחרים בסדורים כאלה !

סוכס שועדת החברים החדשה תתחשב בדעות שהושמעו - יתבונן מחדש על הנושא

14 בפברואר 1980
כ"ז בשבט תש"ם

לצעיר/ה בצבא, אחרי הצבא או בלימודים,

בימי ה', ו' ושבת, 21,22,23/2, יתקיים סמינר בנושא "הכר את קיבוצך". מטרת הסמינר להעמיק את הידע בענייני משק וכלכלה, חברה וחינוך, תרבות ודרכי חיים של כפר הנשיא וסביבתו.

בקשתנו היא מכם לעשות כל מאמץ כדי להשתתף בסמינר, אם אפשר באופן מלא. אם אין אפשרות להשתתף בכל השיחות, חשוב לנו ככל זאת השתתפותך במספר מירבי שלהן.

סדרן העבודה הבטיח לשחרר את אלה ביניכם שזה עתה, או בזמן האחרון, השתחררו מהצבא ושמותיכם נמסרו לו. תבטיחו שאמנם נעשו סידורים לשחרורכם מהעבודה, באותם הימים.

תכנית הסמינר כדלקמן :-

		יום ה' 21/2	
זהו משקכם התעשיה עלינו! או "אבא, גם אתה עבדת במפעל?"	- ג'וני ט', גדי ע'.	08.30 -	10.30
		11.00 -	13.00
תרבות חיה ומושכת מ פ ג ש פ ע ל ו ת	- קולין, יוסי, אפריים.	14.00 -	16.00
	- יוני גדעוני - מחניים.	21.00 -	
		יום ו' 22/2	
ארגון החברה - האמנם? גם אתם הייתם צוציקים פעם	- יעל ש', אנגה.	08.30 -	10.30
	- מעין, שרה דבולט.	11.00 -	13.00
מפגש עם האחים הגדולים אירוע מן החוץ.		14.00 -	16.00
		21.00 -	
		שבת 23/2	
מעגל החיים ס י כ ו ס.	- עודד, דודו, ישראל א'.	10.00 -	12.00
		14.00 -	16.00

זמנון למפעל

פזמון: הה! בוא נמזוג כוסית או שתיים

לכבוד שנתנו השלושים

נריעה לעמל כפיים

במפעלנו "הבונים"

בית א'

הה! בוא נמסוך את המתכת

ונעצב הגרעינים,

יציקוהינו לתפארת

ולמוצרינו מוניטין.

הה! בוא נמצא פטנט בטוח

להפעלת אלפי ברזים,

להשקות שדה וגם תפוח

ולחלקים של מטוסים.

...פזמון...

בית ב'

הה! בוא נמכור את תוצרתנו

בארץ ובמרחקים,

ויחד עם כל חברינו

יופי של קיבוץ נקים.

הה! בוא נמסור את הגחלת

לבנות ולבנים,

קדימה מובילה הדרך

לקראת יובל החמישים.

...פזמון...